

GODOT'YU BEKLERKEN

SAMUEL BECKETT

KABALCI

SAMUEL BECKETT

GODOT ' YU BEKLERKEN

İki Perdelik Trajikomedi

Çeviren: TUNCAY BİRKAN

KABALCI YAYINLARI : 7

Oyun Dizisi : 1

Türkçe Birinci Basım: 1990

Kapak düzeni ve filmleri: Ebru Grafik

Ofset Hazırlık: Kardelen (528 59 87)

Kapak baskısı: Çetin Ofset

İç Baskı: Kardeşler Matbaası

Cilt: Temuçin Mücellithanesi

KABALCI YAYINEVİ

Başmusahip Sk. Talaş Han

Giriş Kat No. 16/5

Cağaloğlu—İSTANBUL

Tel: 522 63 05—513 66 44

İki Perdelik Traji-Komedi

GODOT'YU BEKLERKEN ilk olarak 1952-53 sezonunda Theatre de Babylon'da sahneye kondu. Oyunu Roger Blin yönetti; dekorları Sergio Gerstein yaptı.

Oyuncular:

ESTRAGON: Pierre Latour

VLADIMIR: Lucien Raimbourg

POZZO: Roger Blin

LUCKY: Jean Martin

ÇOCUK: Serge Lecointe

Çevirmenin Girişi

Aptalca bu, evet aptalca. Kafamda biraz olsun tutarlı, ne tutarlısı, hiç değilse derli toplu bir düşünce akışı bile oluşturamıyorken, gözüm durmadan şu kocaman, kirli beyaz odamın eşyalarına, dağınık örtülere, örümcek ağlarına, tozlu kırık sandalyelere, bir karış külle çevrili sobaya takılırken, karşımda Dante, Swift, Joyce, Proust, Sterne, Descartes, Vico, Berkeley ciltlerinin arasına serpiştirilmiş eksik Beckett külliyatına, hayır yanlış, eksik "külliyyat" olmaz, o zaman yalan söyleyeyim Beckett ciltlerine deyip geçeyim, demin de yalan söylemişim zaten ciltli kitap ne gezer bende, her neyse bu kitaplara böyle boş boş bakarken, saat tıkırtısı, şu lanet masanın gıcırıtması sözde farkettirmeden, usul usul beynimi oyarken, tüm bunları yok sayıp tutmuş bir önsöz yazmayı bekliyorum kendimden. Önsözler aptalcadır halbuki, gereksizdir, hele çevirmenin önsözleri hiç çekilmez; hayranlık ifadeleri, malumatlar, bir sürü yarım yamalak yorum yapıp sonra da 'asıl yorumu okuyucuya bırakıyoruz'lar... Budala çevirmen-önsözcü cılız bir sesle, boğazını temizleyip "bakın, ben de buradayım, gönüllü ulak benim, ama önce ben de bir şey söyl..." diye-dursun, işini bilir okur onun üç-beş sayfasını atlayıp 'esas'a, 'saded'e, kitaba geçmiştir bile: "Yapacak hiçbir şey yok." Doğru, yok gerçekten.

Söylenecik bir şey de yok, varsa da onu söyleyecek bir şey yok, bir söyleme mecburiyeti var yalnız, kökenini bilmediğim. Peki, ne söyleyeceğim: Tamam; hadi bir şey anlatayım, zaman geçirtir , bir önsöz yazayım mesela, iyi de zaten önsöz yazmıyor muydum ben. Öff, sıkıntıdan patlayacağım, ne berbat şeyler bu yazdıklarım. Parodi yapıyorum sözde, püh. Kurallara uygun davranıp, önsöz gibi bir önsöz yazayım bari, ne kadar becereceksem onu da... Başlıyorum, kitabın adı Godin'i... Godet'i, ya da Godot'yu Beklerken, yazarı da bir İrlandalı Samuel Beckett, kırk yıl filan önce yazmış, önce Fransızca, sonra İngilizce. Zaten bu yazar hep böyle iki dilde yazar derler. Aslında romancıdır, kendi dediğine bakılırsa bu oyunu o sıralarda yazmakta olduğu roman üçlemesinin korkunç baskısını biraz gevşetebilmek, dinlenmek için yazmış... Gene sıkıldım...

Mecburiyetler de önsözler de can sıkıcı şeyler zaten, bir başımın ağrısı eksikti. Tamam, yeter bu kadar, "Ben gidiyorum..."

* * *

Godot'yu Beklerken, yazarından daha ünlü pek çok yapıttın biri, Don Quixote gibi Fahriye Abla gibi, Hamlet gibi... Farkı, çok kısa sürede bir "klasik" olmasında, şanssız o yüzden de: Tüm klasikler gibi, o da herkesin bildiği, kimsenin okumadığı bir kitap: Beckett'ın tiyatrodaki öncülü Artaud'nun umutsuzca saldırdığı "başyapıtlar" geleneğine eklenen, umurunda olmasa da eklemlendirilen kekre bir düğüm. Okunduğu zaman da, daha ilk sahnelendiği günden itibaren etrafında oluşturulagelen efsane sisini yarmanın kolay olduğu söylenemez. Edebiyat tarihi içinde hiçbir yapıt bu kadar kısa sürede, hem medyada hem de akademik çevrelerde bu denli aşırı, sapkınlık ölçüsünde aşırı bir yorum bombardımanına tutulmamıştır. Herkes soruyordu: Neydi bu Godot, kimdi bu yokluğuyla toplumun, tarihin, zamanın ve mekanın kıyısındaki o iki avarenin, Clochard 'in sürçen varlıklarını sürdüren, hiçliğin eşiğinde oyalayan, neyi temsil ediyordu?

Herkes bir yanıt buluyordu da, yorumlar sökün etti: Negatif Teologun yorumu: Godot Tanrı'dır

(God ex absentra). Hümanistin yorumu: Umuttur, Sevgidir. Varoluşçunun yorumu: Gelecektir ya da ölümdür. İyimser Toplumcunun yorumu: Daha-iyi-bir-toplum-düzenidir. Filologun yorumu: Bir Balzac kişisidir. Politikacının yorumu: De Gaulle'dür. Egzantirik yaşam öykücünün yorumu: Joyce'dur. Nihayet, sabrı taşan Robbe-Grillet'nin yok-yorumu: Oyunda Vladimir ile Estragon'un bekledikleri ve gelmeyen kişidir.

Her türlü yorumlamanın, metnin söyledikleriyle yetinmeyip, onu başka şeylerle (yazarın hayatı, toplumsal bağlam, dilsel yapılar, ideoloji vs.) ilişkilendirerek anlamaya çalışmanın bir tür "paranoya" olduğu söylenebilir belki. Sözgelimi, Susan Sontag ünlü 'Yoruma Karşı' denemesinde bu görüşe yaslanır gibidir. Ancak bu mecazı çok ciddiye almak olur, abartırsak her türlü düşünceye de paranoya diyebiliriz o zaman. Ancak Godot'yu Beklerken'de mecaz, gerçeğin kıyılarına vurur, neredeyse mecaz olmaktan çıkar. Oyun bittiğinde, beynimize yapışan tedirginlik duygusuna, yalın ürkütücü gerçekliğe karşı sarıldığımız, hava kaçıran bir can simidi olmuştur yorum. Paranoya geçici olarak teskin edilir, ertelenir. Yorumlayarak dehşeti kabul edebilir terimlere indirgeriz der John Fletcher, Godot'yu Beklerken konusunda.

Ne yapmalı peki? Susalım mesela, görelim ve susalım? Neye baksak bize aynı şeyi gösteren gözlüklerimize yapışmaktan daha saygıdeğer bir tutum olabilir. Ama yoruma müsekkin gözüyle bakmadan oyunun ne idüğünü kavramak, bizi sarsan yalınlığının bileşenlerini ayrıştırmak daha zor ama daha cüretli ama daha iyi bir yol olmaz mı? Ki bunu yapmış olanlar da var: H.Kenner, M.Esslin, J.Fletcher, R.Cohn, D.Suvin, G.Anders vs. vs. (Oysa Zehra İpşiroğlu'nun kitabı, Robbe-Grillet'in Yeni Dergi-ler'den birinde yayınlanan bir yazısı ve yenilerde Gergedan'ın Beckett Dosyası'ndakiler dışında, bırakın Godot'yu, Beckett'ı dahi ele alan derli toplu bir inceleme yok Türkçe'de. Murphy, Unnamable, Watt, Texts For Nothing vs. yok ki onlar olsun.) Aralarında küçük denip geçilemeyecek farklar olsa da, pek çok ortak yön var yaklaşımlarında.

Herşeyden önce, Godot'un kimliği hakkındaki spekülasyonlar odak noktası olmaktan çıkarılıyor. Oyunun stilistik özellikleri didik ediliyor (sözgelimi tekrar edilen sahnelerdeki varyasyonlar: Vladimir'in durmadan şapkasıyla, Estragon'un çizmesiyle oynamasının karakterlerinin en belirgin yanlarını vurgulaması gibi: Didi Zihin'dir bir bakıma, Gogo Gövde. Biri Söz'dür, diğeri Hareket): gizli göndermeler bulunup çıkarılıyor: (Oyun sesiz sinemanın komedi yıldızlarına, Chaplin'e, Laurel-Hardy'ye selamlarla dolu) : gündelik monoton jestler ve yoğun sessizlik anları (Sessizlik ve Bir an komutlarının bu kadar sık ve işlevsel kullanıldığını görmemiştir tiyatro sahnesi o zamana kadar. Beckett tiyatrosunda sessizlikler, üç noktalar, kesik, bitmemiş cümleler gitgide artacak, metinler gitgide 'okunaksız'laşacaktır, azap vereceklerdir artık okura.) arasında ortaya çıkarılan karakterler arasındaki ayrımların, klasik anlamda bir plotu olmayan bu 3 saatlik oyunun temposun nasıl canlı tuttuğu kurgulanıyor.

Özetle kolaycı yorumlar yapılmadan önce metnin biçimsel özelliklerine, simgesel göndermelerine, tarihsel anlamına (karakterlerin tarih dışılığına kendisinin tarihsel anlamına) bakılıyor.

Peki yorum meselesindeki ivenessi niye önsözcünün? Metni boydan boya katetmeden 'Bireyci/varoluşçu/nihilist Beckett hayatın anlamsızlığını, eylemlerimizin boşunallığını anlatıyor" gibi metnin okunmasından önce de ileri sürülebilen totolojik yargılar hakkında biraz düşünelim diye... Bilen var mı, oyunu Fransa'da Roger Blin'den sonra ilk kez, 1954'te Muhsin Ertuğrul sergilemiş ülkemizde. Bunun ne büyük bir övünç olduğu birazcık anlaşılın, Türk okuru da kolaycılık tuzağına düşmesin diye bu gevezelikler, bağışlansın.

Son olarak çeviriyle ilgili birkaç not. Türkçe'de zaten bir çevirisi varken yeniden çevirmenin anlamı sorulabilir, akbabalık ve ticaret imalarıyla: Beckett yenilerde öldü ya. Kendimi tenzih etmek hakkım mı bilmiyorum: Çevirmeye Beckett ölmeden önce başlamıştım bir kere, öldüğünde 3-4 ay ara verdim. Daha önemlisi bu çeviri İngilizce'den yapıldı. Daha önceki Ferit Edgü çevirisi Fransızca ilk versiyonundan yapılmış. Oysa Beckett daha sonra Blin'in uyarılarını dikkate alarak bir kaç uzun bölüm çıkartmış, bir kaç ufak ayrıntı eklemiş. Ayrıca bilindiği üzere, iki dilde birden yazar, ikinci versiyon hiçbir zaman ilkinin mot-a-mot çevirisi değil, bir yeniden yazımdır Beckett'de Meraklı okurlar, Fransızca'dan yapılan ilk çeviriyle bunu karşılaştırırlarsa ilginç farklar görecekle. Son olarak, nezih okuru ve izleyiciyi rahatsız edecek bazı terimler kullandım metinde, bunları özellikle tercih ettiğimi belirteyim. Sadık Beckett okurları takdir edeceklerdir.

Beckett parodisi bitmişti. Beckett önsözü de bitti. Beckett oyunu başlayabilir. "Ben gidiyorum."

Tuncay Birkan

PERDE I

Bir kır yolu. Bir ağaç.

Akşam.

Estragon, alçak bir tümseğe oturmuş, çizmesini çıkarmaya uğraşmaktadır. Oflayıp puflayarak, iki eliyle çekiştirir.

Vazgeçer, takati kalmaz, dinlenir, tekrar dener. Önceki gibi.

Vladimir girer.

ESTRAGON [*yine vazgeçip*]. Yapacak hiçbir şey yok.

VLADİMİR [*bacaklarını genişçe ayırıp, kısa dik adımlarla yaklaşarak*]. Bu düşünceye inanmaya başlıyorum. Bütün hayatım boyunca bunu kendimden uzak tutmaya çalıştım; Vladimir diyordum kendi kendime, aklımı başına topla; henüz her şeyi denemedin. Sonra da mücadeleyi kaldığı yerden sürdürdüm. [*Dalar, mücadele üzerine düşünür. Estragon'a dönerek.*] Yine buradasın demek.

ESTRAGON Öyle mi?

VLADİMİR Seni tekrar gördüğüme sevindim. Hiç dönmeyeceksin sanıyordum.

ESTRAGON Ben de.

VLADİMİR En sonunda yine birlikteyiz! Bunu kutlamalıyız. Ama nasıl? [*düşünür*]. Kalk da kucaklayayım seni.

ESTRAGON [*irkilerek.*] Sonra, sonra.

VLADİMİR [*gücenik, soğukça*]. Yüce Efendimiz'in geceyi nerede geçirdiğini sorabilir miyim acaba?

ESTRAGON Bir hendekte.

VLADİMİR [*hayranlıkla*]. Hendekte mi? Nerede?

ESTRAGON [*kımıldamadan*]. Şurada.

VLADİMİR Ee, dövmediler mi seni?

ESTRAGON Dövmek mi? Dövdüler tabii.

VLADİMİR O bildik tipler mi?

ESTRAGON Bildik mi? Bilmiyorum.

VLADİMİR Düşünüyorum da...bütün bu yıllarda... ama bence... nerede olurdun... [*Kararlı*]. Bir kemik yığımindan başka bir şey değildin şimdi, şüphesiz ki.

ESTRAGON Ee, ne olmuş?

VLADİMİR [*Üzüntüyle*]. Bir insan için çok fazla bu. [*Bir an. Neşeyle.*] Öte yandan, artık ne diye cesaretini yitiriyorsun diyorum. Bunu bir milyon yıl önce, doksanlarda düşünmeliydik.

ESTRAGON Saçmalamayı bırak da şu lanet şeyi çıkarmama yardım et.

VLADİMİR Bu işi ilk yapanlardan olup, el ele Eyfel Kulesi'nin tepesinden atlamak vardı. O günlerde saygıdeğer insanlardık. Artık çok geç. Bugün oraya çıkartmazlar bile bizi. [*Estragon çizmesine asılmaktadır.*] Ne yapıyorsun yahu?

ESTRAGON Çizmemi çıkarıyorum. Hiç başına gelmedi mi bu?

VLADİMİR Çizmeleri her gün çıkarmak gerek, bin kere söyledim sana. Niye dinlemiyorsun beni?

ESTRAGON [*güçsüz*].Yardım et bana!

VLADİMİR Acıtıyor mu?

ESTRAGON [*kızarak*]. Acıtıyor muymuş! Yok acıtmıyor!

VLADİMİR [*kızarak*]. Zaten bir sen acı çekersin. Beni umursayan kim? Bendeki tasa sende olsaydı görürdüm ben seni.

ESTRAGON [*işaret ederek*]. Ne olursa olsun önünü iliklemen lazım.

VLADİMİR [*eğilerek*]. Doğru. [*Önünü ilikler.*] Hayatta küçük şeyleri boş vermemeli insan.

ESTRAGON Ne umuyorsun ki, hep son ana kadar beklersin.

VLADİMİR [*dalar*]. Son an...[*Düşünür.*] ertelenen umut bilmemneyi hasta eder, kim demişti bunu?

ESTRAGON Niye yardım etmiyorsun bana?

VLADİMİR Bazen sonum geliyor sanıyorum. İşte o zaman bir hoş oluyorum. [*Şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, salları yeniden başına geçirir*] Nasıl desem? Rahatlıyorum aynı anda da... [*uygun sözcüğü arar*]... korkuyorum, [*üstüne basarak*]. KOR-KU-YO-RUM. [*Tekrar şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar.*] Gülünç. [*Şapkasının üstüne sanki içinden bilmediği bir şey çıkaracakmış gibi vurur, tekrar içine bakar, tekrar başına geçirir.*] Yapacak hiç bir şey yok. [*Estragon müthiş çaba harcayarak çizmesini çıkarmayı başarır. İçine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, baş aşağı çevirir, salları, yere bir şey düşüp düşmediğine bakar, hiçbir şey bulamaz, elini tekrar çizmenin içinde gezdirir, boş boş önüne bakar.*] Ee. ne buldun?

ESTRAGON Hiç.

VLADİMİR Göster.

ESTRAGON Gösterecek bir şey yok.

VLADİMİR Yeniden ayağına geçirmeye çalış.

ESTRAGON [*ayağını inceleyerek*]. Biraz havalansın.

VLADİMİR İşte size bir insan, ayağının suçunu çizmesine yüklüyor. [*Yine şapkasını çıkarır, içine dikkatle bakar, elini içinde gezdirir, üstüne vurur, içine üfler, tekrar başına geçirir.*] Endişe vermeye başladı bu. [*Sessizlik. Vladimir derin düşüncelere dalar, Estragon ayak başparmaklarını çekiştirir.*] Hırsızlardan biri kurtarıldı. [*Bir an*] Makul bir yüzle. [*Bir an.*] Gogo.

ESTRAGON Ne var?

VLADİMİR Varsay ki pişman olduk.

ESTRAGON Neden pişman olduk?

VLADİMİR Off... [*Düşünür.*] Ayrıntılara girmesek de olur.

ESTRAGON Doğmuş olduğumuzdan mı?

Vladimir atmak üzere olduğu kahkahasını hemen önler, ellerini kasıklarına bastırır, yüzü kasılır.

VLADİMİR Artık gülmeye bile kalkışmamalı insan.

ESTRAGON Ürkütücü bir yoksunluk.

VLADİMİR Yalnızca gülümsemem. [*Aniden ağzını sonuna kadar gerere gülümser, bir süre öyle durur, yine aniden gülümsemeyi keser.*] Aynı şey değil. Yapacak hiçbir şey yok. [*Bir an.*] Gogo.

ESTRAGON [*irkilerek*] Ne var?

V_{LADİMİR} İncil'i okudun mu hiç?

E_{STRAGON} İncil'i...[*Düşünür.*] Şöyle bir baktım galiba.

V_{LADİMİR} Dört kitabı hatırlıyor musun?

E_{STRAGON} Kutsal Ülke'nin haritalarını hatırlıyorum. Renkliydiler. Çok güzel. Lût soluk maviydi. Görünüşü bile susatmaya yetmişti beni. İşte gideceğimiz yer, demiştin, işte balayımızı geçireceğimiz yer demiştin, işte halayımızı geçireceğimiz yer. Orada yüzeceğiz. Mutlu olacağız.

V_{LADİMİR} Şair olmalıydın sen.

E_{STRAGON} Şairdim. [*Üstündeki paçavraları gösterir.*] Belli olmuyor mu?

Sessizlik.

V_{LADİMİR} Nerde kalmıştım...Ayağın nasıl?

E_{STRAGON} Şişiyor bak.

V_{LADİMİR} Ha, tamam, iki hırsız. Hikâyeyi hatırlıyor musun?

E_{STRAGON} Hayır.

V_{LADİMİR} Anlatayım mı?

E_{STRAGON} Hayır.

V_{LADİMİR} Zaman geçirmiş oluruz. [*Bir an.*] İki hırsız Kurtarıcımızla aynı zamanda çarmıha gerilmişler. Biri...

E_{STRAGON} Neyimiz, neyiz?

V_{LADİMİR} Kurtarıcımız. İki hırsız var. Biri kurtarılmış, öteki de... [*Kurtarılmışın karşısını arar.*] lanetlenmiş.

E_{STRAGON} Neden kurtarılmış?

V_{LADİMİR} Cehennemden.

E_{STRAGON} Ben gidiyorum.

Kımıldamaz.

V_{LADİMİR} Ama yine de... [*Bir an*]... nasıl oluyor da –umarım sıkılmıyorsundur– nasıl oluyor da Dört Havari'den yalnızca biri kurtarılan bir hırsızdan söz ediyor. Dördü de oradaydılar –ya da oralarda bir yerde– ama yalnızca biri kurtarılan bir hırsızdan söz ediyor. [*Bir an.*] Hadi, Gogo, ne olur bir kerecik de cevap versen?

E_{STRAGON} [*abartılı bir ilgiyle*]. Bence gerçekten olağanüstü ilginç bir şey bu.

V_{LADİMİR} Dördünden biri. Öbür üçünden ikisi hiçbir hırsızdan söz etmezken, üçüncüsü ikisinin de ona sövdüğünü söylüyor.

ESTRAGON Kim?
VLADİMİR Ne?
ESTRAGON Ne diyorsun sen? Kime sövmüşler?
VLADİMİR Kurtarıcıya.
ESTRAGON Niye?
VLADİMİR Onları kurtarmadığı için.
ESTRAGON Cehennemden mi?
VLADİMİR Aptal! Ölümden.
ESTRAGON Cehennem dedin sandım.
VLADİMİR Ölümden, ölümden.
ESTRAGON Ee, ne olmuş.
VLADİMİR O zaman ikisi de lanetlenmiştir.
ESTRAGON Neden olmasın.
VLADİMİR Ama dördünden biri, ikisinden birinin kurtarıldığını söylüyor.
ESTRAGON Ne var bunda? Belli ki anlaşıyorlar. Hepsi bu.
VLADİMİR Ama dördü de ordaydı. Ve yalnızca biri hırsızın kurtarıldığını söylüyor. Neden diğerlerine değil de ona inanıyorlar?
ESTRAGON Kim inanıyor ki ona?
VLADİMİR Herkes. Bildikleri tek yorum bu.
ESTRAGON Lanet olası cahil maymunlar.

Güçlkle ayağa kalkar, topallayarak sol kulise doğru gider, durur, elini siper ederek uzaklara bakar, geri döner, sağ kulise doğru gider, uzaklara bakar. Vladimir onu seyreder, sonra gidip çizmeyi alır, içine bakar, hemen yere bırakır.

VLADİMİR Tüh!

Tükürür. Estragon sahnenin ortasına gelir, sırtı seyircilere dönük, durur.

ESTRAGON Ne hoş yer. [*Döner, sahnenin önüne gelir, yüzü seyircilere dönük, durur.*] Güzel manzara. [*Vladimir'e doğru döner.*] Hadi gidelim.
VLADİMİR Gidemeyiz.
ESTRAGON Niye?
VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz.
ESTRAGON [*umutsuzca*] Ah! Burası mıydı? Emin misin?

V_{LADİMİR} Ne?
E_{STRAGON} Beklememiz gereken yer.
V_{LADİMİR} Ağacın yakınında dedi. [*Ağaca bakarlar.*] Başka ağaç görüyor musun?
E_{STRAGON} Ne ağacı bu?
V_{LADİMİR} Bilmiyorum. Bir söğüt.
E_{STRAGON} Yaprakları nerede?

V_{LADİMİR} Ölmüş olmalı.
E_{STRAGON} Daha fazla gözyaşı dökmeyecek.
V_{LADİMİR} Ya da belki mevsiminde değildir.
E_{STRAGON} Bana daha çok bir fide gibi görünüyor.
V_{LADİMİR} Bir fidan.
E_{STRAGON} Fide.
V_{LADİMİR} Bir... Neyi ima ediyorsun? Yanlış yere geldiğimizi mi?
E_{STRAGON} Burada olmalıydı.
V_{LADİMİR} Kesin gelirim demedi ki.
E_{STRAGON} Ya gelmezse?
V_{LADİMİR} Yarın gene geliriz.
E_{STRAGON} Ve daha sonra ki gün.
V_{LADİMİR} Olabilir.
E_{STRAGON} Ve böylece sürer gider...
V_{LADİMİR} Mesele şu ki...
E_{STRAGON} [*Vladimir'in sözünü keser*] O gelene kadar.
V_{LADİMİR} Çok acımasızsın.
E_{STRAGON} Buraya dün geldik.
V_{LADİMİR} Hayır, yanılıyorsun.
E_{STRAGON} Dün ne yaptık?
V_{LADİMİR} Dün ne mi yaptık?

ESTRAGON Evet.

VLADİMİR Şey... [*kızarak.*] Senin yanında insan hiçbir şeyden emin olamıyor ki.

ESTRAGON Bence buradaydık.

VLADİMİR [*etrafa bakarak*]. Burayı biliyor musun?

ESTRAGON Bunu söylemedim.

VLADİMİR Eee?

ESTRAGON Ne fark eder ki?

VLADİMİR Yine de... bu ağaç... [*seyircilere dönerek*] bu bataklık...

ESTRAGON Bu akşam olduğundan emin misin?

VLADİMİR Neyin?

ESTRAGON Bekleyeceğimiz zamanın.

VLADİMİR Cumartesi demişti. [*Bir an.*] Galiba.

ESTRAGON Galiba ha..

VLADİMİR Bir yerlere yazmış olmalıyım. [*Çeşit çeşit çerçöp dolu ceplerini boşaltır.*]

ESTRAGON [*sinsi sinsi.*] Ama hangi Cumartesi? Hem bugün cumartesi mi? Pazar olmasın sakın? [*Bir an.*] Ya da Pazartesi? [*Bir an.*] Ya da Cuma?

VLADİMİR [*Sanki günün tarihi etrafta bir yerlerde yazılıymış gibi telaşlı, çevresine bakarak.*]

Olamaz!

ESTRAGON Ya da Perşembe?

VLADİMİR Ne yapacağız?

ESTRAGON Eğer dün gelip de bizi burada bulamadıysa, emin ol bugün gelmez.

VLADİMİR Ama dün burada olduğumuzu söylemiştin.

ESTRAGON Belki de yanılıyorumdur. [*Bir an.*] İstersen biraz susalım artık.

VLADİMİR [*zayıf bir sesle*]. Peki. [*Estragon tümseğe oturur. Vladimir tedirgin bir biçimde bir oraya, bir buraya gider, arada durup ufka bakar. Estragon uyuyakalır. Vladimir sonunda Estragon'un önünde durur.*]

Gogo!...Gogo!...GOGO!

Estragon sıçrayarak uyanır.

ESTRAGON [*durumunun dehşetinin farkına yeniden varır.*] Uyumuşum! [*Umutsuzca*] Niye hiç bırakmıyorsun uyuyayım?

VLADİMİR Kendimi yalnız hissettim.

ESTRAGON Bir rüya gördüm.

VLADİMİR Anlatma!

ESTRAGON Rüyamda...

VLADİMİR ANLATMA!

ESTRAGON [*Evrene doğru bir hareketle*] Yetiyor mu bu sana? [*Sessizlik.*] Hiç kibar değilsin Didi. Özel kâbuslarımı sana değilse kime anlatacağım?

VLADİMİR Bırak özel kalsınlar. Biliyorsun dayanamıyorum.

ESTRAGON [*soğuk soğuk.*] Birbirimizden ayrılısaydık ikimiz için de daha iyi olmaz mıydı diye düşündüğüm oluyor bazen.

VLADİMİR Pek uzağa gidemezdin.

ESTRAGON Bu çok kötü olurdu, gerçekten çok kötü olurdu. [*Bir an.*] Öyle değil mi Didi, gerçekten çok kötü olmaz mıydı? [*Bir an.*] Yolların ne kadar güzel [*Bir an.*] ve yolcuların ne kadar iyi olduğunu düşünürsen. [*Bir an. Tatlı bir sesle.*] Öyle değil mi, Didi?

VLADİMİR Sakin ol.

ESTRAGON [*Aşırı bir coşkuyla.*] Sakin... sakin... İngilizler sükûnet derler. [*Bir an.*] Genelevdeki İngiliz'in hikâyesini biliyor musun?

VLADİMİR Evet.

ESTRAGON Anlatsana.

VLADİMİR Ah, yeter!

ESTRAGON Alışık olmadığı kadar içen bir İngiliz geneleve gider. Mama, sarışın mı, esmer mi, yoksa kızıl saçlıyı mı istediğini sorar. Sen devam et hadi.

VLADİMİR YETER!

Vladimir çarçabuk çıkar. Estragon ayağa kalkıp, sahne kenarına kadar onu izler. Estragon'un hareketleri, kavgaya eden birini destekleyen birinin hareketlerini andırır. Vladimir girer. Estragon'un önünden başı öne eğik sahneyi geçer. Estragon ona doğru birkaç adım atıp durur.

ESTRAGON [*nazikçe*]. Benimle konuşmak mı istiyordun? [*Sessizlik. Estragon ileri doğru bir adım daha atar.*] Bana bir şey mi söyleyecektin? [*Sessizlik. İleri doğru bir adım daha*] Didi.....

VLADİMİR [*yüzünü dönmeksizin*]. Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok.

ESTRAGON [*Bir adım daha*]. Kızdın mı bana?

VLADİMİR [*Sessizlik. Bir adım daha.*] Bağışla beni. [*Sessizlik. Bir adım daha. Estragon elini Vladimir'in omzuna koyar.*] Hadi, Didi. [*Sessizlik.*] Elini ver. [*Vladimir yarım döner.*] Sarıl bana! [*Vladimir katılaştır.*] İnat etme!

[*Vladimir yumuşar. Sarılırlar.*]

[*Estragon hemen geri çekilir.*] Sarımsak kokuyorsun!

VLADİMİR BÖBREKLERE İYİ GELİYOR. [*Sessizlik. Estragon dikkatle ağaca bakar.*] ŞİMDİ NE YAPALIM?

ESTRAGON Bekleyelim.

VLADİMİR Evet, ama beklerken.

ESTRAGON Kendimizi asalım bari, ha?

VLADİMİR Hmm. Şeyimiz kalkar.

ESTRAGON [*çok heyecanlı.*] Kalkar mı sahiden!

VLADİMİR Dahası da var. O şeyin aktığı yerde adamotları biter. Bu otlar söküldükleri zaman ondan öyle bağırlar. Bilmiyor muydun bunu?

ESTRAGON Hadi hemen kendimizi asalım!

VLADİMİR Bir dala mı? [*Ağaca doğru giderler.*] Güvenemem buna

ESTRAGON Hiç değilse deneyelim.

VLADİMİR Hadi öyleyse.

ESTRAGON Sen buyur.

VLADİMİR Yo, yo önce sen.

ESTRAGON Niye ben?

VLADİMİR Benden daha hafifsin.

ESTRAGON Benden daha hafifsin.

VLADİMİR Anlamıyorum.

ESTRAGON Kafanı çalıştırsana yahu!

Vladimir kafasını çalıştırır.

VLADİMİR [*En sonunda*]. Hala anlamadım.

ESTRAGON Bak şöyle. [*Düşünür.*] Dal... dal... [*Kızarak.*] Kafanı kullansana!

VLADİMİR Tek umudum sensin.

ESTRAGON [*Çabalayarak*]. Gogo hafif... Dal yok kırılmak... Gogo ölmek... Didi ağır, dal kırılmak... Didi yalnız... Oysa...

VLADİMİR Bunu düşünmemiştim.

ESTRAGON Seni çekerse her şeyi çeker.

VLADİMİR Ama ben senden ağır mıyım ki?

ESTRAGON Sen öyle diyordun ya. Bilmiyorum. Şans yarı yarıya. Ya da hemen hemen.

VLADİMİR Ee? Ne yapıyoruz?

ESTRAGON Hiçbir şey yapmayalım. Bu daha emniyetli olur.

VLADİMİR Bekleyelim bakalım o ne diyecek?

ESTRAGON Kim?

VLADİMİR Godot.

ESTRAGON İyi fikir.

VLADİMİR Tam olarak ne alacağımızı öğrenene kadar bekleyelim.

ESTRAGON Ama demir tavında dövülür.

VLADİMİR Ne vereceğini merak ediyorum. O zaman ya alırız ya da almazız.

ESTRAGON Tam olarak ne istemiştik ondan?

VLADİMİR Sen orada değil miydin?

ESTRAGON Dinlememişim demek ki

VLADİMİR Hmm... Belirli bir şey değildi.

ESTRAGON Bir tür duaydı.

VLADİMİR Kesinlikle.

ESTRAGON Belli belirsiz bir yakarış.

VLADİMİR Tam da öyle.

ESTRAGON O ne cevap vermişti?

VLADİMİR Bakarmış.

ESTRAGON Hiçbir söz veremezmiş.

V_{LADİMİR} Düşünüp taşınacakmış.
E_{STRAGON} Evinde, sessiz, sakin.
V_{LADİMİR} Ailesine danışacakmış.
E_{STRAGON} Arkadaşlarına.
V_{LADİMİR} Adamlarına.
E_{STRAGON} Muhabirlerine.
V_{LADİMİR} Muhabirlerine.
E_{STRAGON} Banka hesabına.
V_{LADİMİR} Karar vermeden önce.
E_{STRAGON} Bu da normal.
V_{LADİMİR} Değil mi ya?
E_{STRAGON} Sanırım öyle.
V_{LADİMİR} Bence de öyle.

Sessizlik.

E_{STRAGON} [*Endişeli*]. Ya biz?
V_{LADİMİR} Afedersin, anlamadım.
E_{STRAGON} "Ya biz?" dedim.
V_{LADİMİR} Anlamıyorum.
E_{STRAGON} Biz ne oluyoruz?
V_{LADİMİR} Ne mi?
E_{STRAGON} Düşünsene biraz.
V_{LADİMİR} Herhalde biz el pençe divan duracağız.
E_{STRAGON} O kadar kötü desene.
V_{LADİMİR} Yüce efendimiz ayrıcalıklarını korumak mı istiyor?
E_{STRAGON} Hiçbir hakkımız kalmadı mı?

Vladimir'in kahkahası az önceki gibi hemen dönüverir. Gülümseme daha az.

V_{LADİMİR} Gülmek yasaklanmasaydı, gülerdim sana.
E_{STRAGON} Haklarımızı yitirdik mi?

VLADİMİR [açık seçik]. Bir kenara attık onları.

Sessizlik. Hareketsiz dururlar, kolları sarkık, başları göğüslerine gömülü, dizleri bükük.

ESTRAGON [güçsüz]. Bağlı değil miyiz? [Bir an.] Bağlı...

VLADİMİR Dinle!

Gülünç denecek ölçüde kaskatı durup, dinlerler.

ESTRAGON Hiçbir şey duymuyorum.

VLADİMİR Hşşşt! [Dinlerler. Estragon dengesini kaybeder neredeyse düşecektir. Sendeleyen Vladimir'in kolunu yakalar. Birbirlerine sokulup dinlerler.]

Ben de.

Rahatlayarak iç çekerler. Gevşeyip ayrılırlar.

ESTRAGON Korkuttun beni.

VLADİMİR O sandım.

ESTRAGON Kim?

VLADİMİR Godot.

ESTRAGON Hah! Sazlıklardan esen rüzgârdı.

VLADİMİR Bağırışlar duyduğuma yemin edebilirdim.

ESTRAGON Niye bağırırsın ki?

VLADİMİR Atına.

Sessizlik.

ESTRAGON [şiddetle]. Açım!

VLADİMİR Havuç ister misin?

ESTRAGON

Başka bir şey yok mu?

VLADİMİR

Bir kaç şalgam olacaktı.

ESTRAGON

Havuç ver. [*Vladimir ceplerini karıştırır, bir şalgam çıkarıp Estragon'a verir. Bir Isırık alan Estragon, kızarak.*] Şalgam bu.

VLADİMİR

Ah özür dilerim! Havuç olduğuna yemin edebilirdim. [*Yine ceplerini karıştırır şalgamdan başka bir şey bulamaz.*] Hepsi şalgam bunların. [*Karıştırır.*] Sonuncuyu yemiş olmalısın. [*Karıştırır.*] Bekle, buldum. [*Bir havuç çıkarıp Estragon'a verir.*] İşte, sevgili dostum.

[*Estragon havucu kol yakasına silip yemeğe başlar.*] Yavaş yavaş ye, bu sonuncusu.

ESTRAGON

[*çiğneyerek*]. Sana bir soru sormuştum.

VLADİMİR

Haah!

ESTRAGON

Cevap vermiş miydin?

VLADİMİR

Havuç nasıl?

ESTRAGON

Havuç işte.

VLADİMİR

Çok iyi, çok iyi. [*Bir an.*] Neydi öğrenmek istediğin.

ESTRAGON

Unuttum. [*Çiğner.*] Canımı sıkan da bu. [*Havuca takdirle bakar. Başparmağıyla işaret parmağı arasında sallandırır.*] Bu havucu hiç unutmayacağım. [*Düşünceli bir şekilde havucun son kısmını emer.*] Hah tamam. Şimdi hatırladım.

VLADİMİR

Eee?

ESTRAGON

[*ağzı dolu, bön bön*]. Bağlı değil miyiz?

VLADİMİR

Söylediklerinin bir kelimesini bile duymuyorum.

ESTRAGON

[*Çiğner, yutar*]. Bağlı olup olmadığımızı soruyorum.

VLADİMİR

Bağlı mı?

ESTRAGON

Bağlı.

VLADİMİR

Nasıl bağlı, yani?

ESTRAGON

Ayaklarımızdan.

VLADİMİR Ama kime? Kimin tarafından?

ESTRAGON Şu senin adama.

VLADİMİR Godot'ya mı? Godot'ya bağlı ha! Ne düşünce! Ne alakası var? [*Bir an.*] Şimdilik.

ESTRAGON Adı Godot muydu?

VLADİMİR Sanırım öyle.

ESTRAGON Şuna bak! [*Havucun kalan kısmını yaprak kökünden kaldırıp, gözünün önünde döndürür.*] Tuhaf, yedikçe tatsızlaşıyor.

VLADİMİR Bende tam tersi oluyor.

ESTRAGON Yani?

VLADİMİR Zamanla pisliğe alışırım.

ESTRAGON [*uzun uzun düşündükten sonra*]. Ters bu mu yani?

VLADİMİR Huy sorunu.

ESTRAGON Karakter.

VLADİMİR Ne yapsan boş.

ESTRAGON Çabalamak faydasız.

VLADİMİR İnsan neyse odur.

ESTRAGON Kıvranıp durmak faydasız.

VLADİMİR Temel olan değişmez.

VLADİMİR Yapacak hiçbir şey yok. [*Havuçtan arta kalanı Vladimir'e uzatır.*] Bitirmek ister misin?

Çok yakından korkunç bir çığlık duyulur. Estragon havucunu düşürür. Dona kalırlar, sonra aniden çıkışa doğru koşarlar. Estragon yarı yolda durur, geri koşup havucunu alır, cebine tikiştirir. Kendisini bekleyen Vladimir'e yetişmek için koşar, yeniden durur, geri koşup çizmelerini alır, Vladimir'e yetişmek için koşar. Birbirlerine sokulup, omuzlarını kamburlaştırarak, tehlikeye sırtlarını dönüp beklerler.

Pozzo ile Lucky girer. Pozzo, Lucky'yi boynuna geçirdiği bir iple yönetir, bu yüzden önce Lucky girer. İp o kadar uzundur ki, ancak Lucky sahnenin ortasına geldiğinde Pozzo görünebilir. Lucky ağır bir bavul, açılıp kapanan bir iskemle, bir piknik sepeti ve bir palto, Pozzo ise bir kırbaç taşımaktadır.

Pozzo [*sahne dışından*]. Yürü! [*Kırbaç şaklaması. Lucky Vladimir ile Estragon'un önünden geçip sahneden çıkar. Pozzo Vladimir ile Estragon'u görünce durur. İp gerilir. Pozzo şiddetle ipe asılır.*] Geri dön!

Lucky'nin bütün elindekilerle birlikte düştüğü duyulur. Vladimir ile Estragon ona doğru dönerler, hem yardım etmek istemekte hem de bundan korkmaktadırlar. Vladimir Lucky'ye doğru bir adım atar.
Estragon kolundan tutup geri çeker.

Vladimir Bırak gideyim!

Estragon Otur oturduğun yerde!

Pozzo Dikkatli olun! Huysuzlanır. [*Vladimir ile Estragon Pozzo'ya doğru dönerler.*] Hele yabancıların yanında.

Estragon [*alçak sesle*] Bu o mu?

Vladimir Kim?

Estragon [*adı hatırlamaya çalışarak*]. İııı...

Vladimir Godot mu?

Estragon Hah!

Pozzo Kendimi tanıtayım: Pozzo.

Vladimir [*Estragon'a*] Yok canım!

ESTRAGON Godot dedi.

VLADİMİR Yok canım!

ESTRAGON [*Pozzo'ya çekinerek*]. Siz Bay Godot değilsiniz, değil mi Efendim?

POZZO [*korkunç bir sesle*]. Ben Pozzo'yum! [*Sessizlik.*] Pozzo! [*Sessizlik.*] Bu adın sizin için hiçbir anlamı yok mu? [*Sessizlik.*] Bu adın sizin için hiçbir anlamı yok mu diyorum?

Vladimir ile Estragon birbirlerine soru sorar gibi bakarlar.

ESTRAGON [*arar gibi yaparak*]. Bozzo... Bozzo...

VLADİMİR [*aynı şekilde*]. Pozzo...Pozzo...

POZZO PPPozzo!

ESTRAGON Ha! Pozzo... dur bakayım...Pozzo... :

VLADİMİR Pozzo mu Bozzo mu?

ESTRAGON Pozzo... yo... korkarım ben...yo...ben, şey...

Pozzo tehdit eder gibi yaklaşır.

VLADİMİR [*Ara bulmak istercesine*]. Bir Gozzo ailesi tanırdım bir zamanlar. Evi anne idare ederdi.

ESTRAGON [*aceleyle*]. Biz buralardan değiliz de Efendim.

POZZO [*durarak.*] Yine de insansınız. [*Gözlüğünü takar.*] Görüldüğü kadarıyla. [*Gözlüğünü çıkarır.*] Benimle aynı türden. [*Büyük bir kahkaha atar.*] Pozzo'yla aynı türden!

VLADİMİR Ya, işte.

POZZO [*keserek*]. Godot kim?

ESTRAGON Godot mu?

POZZO Beni Godot sandınız.

VLADİMİR O, hayır Bayım, bir an bile...

POZZO Kim o?

VLADİMİR Bir...bir tanıdık.

ESTRAGON Hiç de değil, doğru dürüst tanımıyoruz bile.

VLADİMİR Doğru... Pek iyi tanımıyoruz... ama gene de...

ESTRAGON Şahsen görsem bile tanımam.

POZZO Beni o sandınız.

ESTRAGON [*Pozzo'nun önünden geri çekilerek*]. Yani ... anlarsınız... karanlık...

gerginlik... beklerken... doğrusu...bir an... sandım ki...

POZZO Beklerken mi ? Demek onu bekliyordunuz?

VLADİMİR Ya, işte...

POZZO Burda mı? Benim toprağında?

VLADİMİR Kötü bir niyetimiz yoktu.

ESTRAGON Niyetimiz iyiydi.

POZZO Yol herkese açık.

VLADİMİR Biz de böyle düşünmüştük.

POZZO Bu utanç verici. Ama buradasınız işte.

ESTRAGON Elden ne gelir?

POZZO [*yüce gönüllülük gösterisi yaparak*]. Artık bundan söz etmeyelim, [*ipi çeker.*] Kalk, domuz! [*Bir an.*] Ne zaman düşse uyuyuverir. [*ipi çeker.*] Kalk domuz! [*Ayağa kalkıp taşıdığı şeyleri toplayan Lucky'nin çıkardığı gürültü. Pozzo ipi çeker.*] Geri dön! [*Lucky geri geri sahneye girer.*] Dur! [*Lucky durur.*] Dön! [*Lucky döner. Vladimir ve Estragon'a tatlı dillilikle.*] Beyler, sizlerle karşılaştığım için mutluyum. [*İnanmadıklarını görünce.*] Evet, evet, gerçekten mutluyum, [*ipi çeker.*] Yaklaş! [*Lucky yaklaşır.*] Dur! [*Lucky durur.*] Ya, insan yalnız yolculuk ederken yol uzun görünüyor işte... [*Saatine bakar*]... evet, altı saat, doğru, tam tamına altı saattir hiç bir canlı yoktu ortalıkta. [*Lucky'ye.*] Palto! [*Lucky bavulu yere bırakır, yaklaşır, paltoyu verir, yerine döner, bavulu yeniden alır.*] Tut şunu! [*Pozzo kırbacı uzatır. Lucky yaklaşır, iki eli de dolu olduğu için kırbacı ağzına alır, sonra yerine döner. Pozzo paltosunu giymeye koyulur, durur.*] Palto! [*Lucky bavulu, sepeti ve iskemleyi yere bırakır, yaklaşır, Pozzo'nun paltoyu giymesine yardım eder, yerine döner, bavulu, sepeti ve iskemleyi yerden alır.*] Bu akşam sanki bir sonbahar havası var. [*Pozzo paltosunu ilikleme bitirir, eğilip kendine bakar, doğrulur.*] Kırbaç! [*Lucky yaklaşır eğilir, Pozzo ağzından kırbacı çekip alınca yerine döner.*] Evet beyler, benzerlerimden uzakta öyle pek fazla kalamam. [*Gözlüğünü takıp iki benzerine bakar*] bana tam benzemeseler bile. [*Gözlüğünü çıkarır.*] iskemle! [*Lucky bavulu ve sepeti yerine bırakır, yaklaşır, iskemleyi açar, yere koyar, yerine döner, bavulu ve sepeti alır.*] Yaklaş! [*Lucky bavulu ve sepeti yere bırakır, yaklaşır, iskemleyi kımldatır, yerine döner, bavulu ve sepeti alır. Pozzo oturur, kırbacının ucunu Lucky'nin göğsüne dayayıp iter.*] Geri! [*Lucky geriye bir adım atar.*] Daha geri! [*Lucky geriye bir adım daha atar.*] Dur! [*Lucky durur. Vladimir ve Estragon'a*] İşte bu yüzden, yine yola düşmeden izninizle sizlerle biraz çene çalayım dedim. Sepet! [*Lucky yaklaşır, sepeti verir, yerine döner.*] Açık hava insanın iştahını açıyor. [*Sepeti açar, bir parça tavuk ve bir şişe şarap çıkarır.*]

Sepet! [*Lucky yaklaşır, sepeti alır ve yerine döner.*] Daha geri! [*Lucky geriye bir adım atar.*] Kokuyor. Şerefimize!

Şişeden biraz içer, yere koyar ve yemeğe başlar. Sessizlik.

Vladimir ile Estragon önce çekinerek sonraları cüretli bir biçimde Lucky'nin etrafında dönüp her taraftan incelerler. Pozzo tavuğu açgözlülükle yer kemikleri yalayıp bir tarafa atar. Lucky, bavul ve sepet yere değene değin yavaş yavaş çöker sonra sıçrayarak doğrulur ve tekrar çökmeye başlar.

Ayakta uyuyan birinin ritmi.

ESTRAGON Derdi ne?

VLADİMİR Yorgun görünüyor.

ESTRAGON Niye elindekileri yere koymuyor?

VLADİMİR Ne bileyim? [*Lucky'ye iyice yaklaşırlar.*] Dikkat!

ESTRAGON Şuna bir şey desene.

VLADİMİR Bak!

ESTRAGON Neye?

VLADİMİR [*işaret ederek*]. Boynuna!

ESTRAGON [*boyna bakarak*]. Ben bir şey görmüyorum.

VLADİMİR İşte, burda!

Estragon Vladimir'in tarafına geçer.

ESTRAGON Ha, tamam!

VLADİMİR İrinli bir yara.

ESTRAGON İpten.

VLADİMİR Sürtünmeden.

ESTRAGON Kaçınılmaz.

VLADİMİR Düğümden.

ESTRAGON Yıpratmadan.

İncelemelerini sürdürürler, yüzünde dururlar.

VLADİMİR [*istemeye istemeye*]. Görünüşü fena değil.

ESTRAGON [*omuzlarını silkerek, çarpık bir yüzle.*] Öyle mi dersin?

VLADİMİR Biraz kadınsı.

ESTRAGON Salyası akıyor, bak.

VLADİMİR Kaçınılmaz.

ESTRAGON Ağzı köpürük içinde, bak.

VLADİMİR Biraz bön galiba.

ESTRAGON Aptalın teki.

VLADİMİR [*daha yakından bakar*]. Ur gibi bir şey bu.

ESTRAGON [*aynı şekilde*]. Belli değil.

VLADİMİR Soluk soluğa.

ESTRAGON Kaçınılmaz.

VLADİMİR Şunun gözlerine bak!

ESTRAGON Nesi var gözlerinin?

VLADİMİR Dışarıya fırlamış.

ESTRAGON Bence, gidici bu.

VLADİMİR Belli olmaz. [*Bir an.*] Bir soru sorsana şuna.

ESTRAGON Doğru olur mu dersin?

VLADİMİR Ne kaybederiz?

ESTRAGON [*çekine çekine*]. Bayım...

VLADİMİR Daha yüksek.

ESTRAGON [*Daha yüksek*]. Bayım...

POZZO Rahat bırakın onu! [*Yemeğini bitirmiş, elinin tersiyle ağzını silmekte olmakta olan Pozzo'ya doğru dönerler.*] Görmüyor musunuz, dinlenmek istiyor. Sepet! [*Bir kibrit çakıp, piposunu yakmaya başlar. Estragon yerdeki tavuk kemiklerini görür, iştahla gözlerini onlara diker. Lucky kımıldayınca, Pozzo kibriti öfkeyle fırlatıp ipi çeker.*] Sepet! [*Lucky düşecek gibi olur, kendini toplar, yaklaşır şişeyi sepete koyar ve yerine döner. Estragon gözünü kemiklerden ayırmaz. Pozzo bir kibrit daha çakıp, piposunu yakar.*] Ne beklersin, onun işi değil ki bu. [*Piposundan bir duman çeker, bacaklarını uzatır.*] Oh be!

ESTRAGON [*çekine çekine.*] Şey, Bayım...

POZZO Ne var dostum?

ESTRAGON Eee şey... bitirdiyse diyorum şeyleri... eee... kemikleri... ihtiyacınız...eee...var mıydı, Bayım?

VLADİMİR [*sinirlenir.*] Patladın mı, beklesene biraz!

POZZO Yo, yo, sorsun canım. Kemiklere ihtiyacım var mı? [*Kırbacının ucuyla kemikleri karıştırır.*] Hayır, şahsen artık onlara ihtiyacım yok. [*Estragon kemiklere doğru bir adım atar.*] Ama... [*Estragon durur.*]...kuramsal olarak kemikler hamalın hakkıdır. Bu yüzden ona sorsanız iyi olur. [*Estragon Lucky'ye doğru döner, duraksar.*] Hadi, hadi, çekinmeyin, sorun, söyler. [*Estragon Lucky'ye doğru gider. Önünde durur.*]

ESTRAGON Bayım... özür dilerim, Bayım...

POZZO Seninle konuşuyorlar domuz! Cevap ver! [*Estragon'a.*] Bir daha sorun.

ESTRAGON Özür dilerim Bayım, kemikler, acaba kemikleri istiyor muydunuz?

Lucky uzun uzun Estragon'a bakar.

POZZO [*Kendinden geçerek.*] Bay! [*Lucky başını öne eğer.*] Cevap ver! Kemikleri istiyor musun, istemiyor musun? [*Lucky susar. Estragon'a.*] Sizin olsun. [*Estragon kemiklerin üstüne atlar, toplayıp kemirmeye başlar.*] Bu işten hoşlanmadım. Daha önceden kemikleri hiç reddetmemişti. [*Endişeyle Lucky'ye bakar.*] Bir de hasta olup başıma kalırsa işimiz iş! [*Piposundan bir duman çeker*]

VLADİMİR [*patlar.*] Bu kadarı da fazla!

Sessizlik. Şaşırır Estragon kemirmeyi bırakır, bir Pozzo'ya bir Vladimir'e bakar. Pozzo sakın

görünmektedir, Vladimir ise sıkıntılı.

POZZO [*Vladimir'e*]. Dilinizin altında ne var?

VLADİMİR [*kararlı, kekeleyerek*]. Bir insana... [*Lucky'yi işaret eder*]... böyle davranmak... bence...yo...bir insana...yo...bu kadarı fazla!

ESTRAGON [*Bir köşede kalmak istemeyip.*] Rezalet!

Kemirmeye devam eder.

POZZO Çok acımasızsınız. [*Vladimir'e*]. Kaba kaçmazsa sorabilir miyim, kaç yaşındasınız? [*Sessizlik.*] Altmış? Yetmiş? [*Estragon'a*] Sizce kaç yaşındadır?

ESTRAGON Onbir.

POZZO Saygısızlık ettim. [*Piposunu kırbacına vurur, kalkar.*] Gitmem lazım. Yoldaşlığınız için teşekkür ederim. [*Düşünür.*] Yoksa gitmeden bir pipo daha mı içsem, ne dersiniz? [*Hiçbir şey demezler.*] A ben çok az pipo içerim, pek çok az. Birini söndürmeden öbürünü yakanlardan değilimdir. [*Elini kalbine götürüp içini çeker*] çarpıntı yapıyor. [*Sessizlik.*] Nikotin bu, ne kadar dikkat ederseniz edin, gene de içinize çekiyorsunuz. [*iç çekişler.*] Bilirsiniz işte. [*Sessizlik.*] Ama belki de siz içmiyorsunuzdur? Evet? Hayır? Önemi yok. [*Sessizlik.*] İyi de ayağa kalkmışken şimdi yine oturmam yapmacık olmaz mı? Şeyi belli etmeden, nasıl desem, sendelediğimi belli etmeden otursam. [*Vladimir'e*] Efendim? [*Sessizlik.*] Belki de bir şey demediniz? [*Sessizlik.*] Önemi yok. Bakalım...

Düşünür.

ESTRAGON Oh be!

Kemikleri cebine koyar.

VLADİMİR Hadi gidelim.

ESTRAGON Bu kadar erkenden mi?

POZZO Bir dakika! [*İpi çeker.*] İskemle! [*Kırbacıyla işaret eder. Lucky iskemleyi yere koyar.*] Daha! Şuraya! [*Oturur. Lucky yerine döner.*] Oldu işte!

Piposunu doldurur.

VLADİMİR [*hiddetle*]. Gidelim!

POZZO Umarım gitmenize ben sebep olmuyorumdur. Biraz daha bekleyin pişman olmazsınız.

ESTRAGON [*sadaka kokusu alarak*]. Acelemiz yok.

POZZO [*piposunu yakarak*]. İkincisi asla o kadar iyi olmaz. [*Pipoyu ağzından*

çıkartıp, onun hakkında düşünür]... Birincisi kadar yani. [*Pipoyu yeniden ağzına alır.*] Ama gene de iyidir.

VLADİMİR Ben gidiyorum.

POZZO Varlığıma tahammül edemiyor artık. Belki öyle çok insancıl değilimdir, ama kimin umurunda? [*Vladimir'e.*] Düşüncesizce bir şey yapmadan iyi düşünün. Diyelim ki şimdi hava aydınlıkken gidiyorsunuz, doğru aydınlık. [*Hepsi göğe bakarlar.*] Güzel. [*Göğe bakmayı bırakırlar.*] Peki ama bu durumda- [*Piposunu çıkarır, inceler*] - yanılıyor muyum- [*Piposunu tekrar yakar*]- bu durumda- [*Bir duman çeker*] - bu durumda- [*Bir duman çeker*] -peki ama bu durumda şu... Godet...Godot...Godin'le buluşmanız ne olacak... kimi kastettiğimi anlıyorsunuz işte, geleceğinizin bağlı olduğu adamı... [*Bir an.*]...en azından yakın geleceğinizin?

VLADİMİR Nerden çıkarıyorsunuz bunu?

POZZO Benimle yeniden konuşuyor işte! Bu böyle devam ederse yakında can ciğer dost olacağız.

ESTRAGON Elindeki niye yere bırakmıyor?

POZZO Ben de onunla tanıştığıma memnun olurum. Ne kadar insanla tanışırsam o kadar mutlu olurum. En bayağı yaratık bile insanın bilgisini arttırıyor, zenginleştiriyor, kendisine neler bağışlandığının daha çok farkına varmasını sağlıyor. Siz bile... [*Gösterişçi bir şekilde onları kastettiği anlaşılсын diye Vladimir ile Estragon'a bakar*]... Siz bile kim bilir, bana bir şeyler katmış olacaksınız.

ESTRAGON Elindekileri niye yere bırakmıyor?

POZZO Gerçi şaşarım buna ama.

VLADİMİR Size bir soru soruluyor.

POZZO [*sevinerek*]. Bir soru! Kim? Ne? Biraz önce korkuyla titreyip bana Efendim diye sesleniyordunuz. Şimdi soru soruyorsunuz. Sonumuz kötü olacak!

VLADİMİR [*Estragon'a*]. Sanırım dinliyor.

ESTRAGON [*Lucky'nin etrafında dolaşarak*]. Ne?

VLADİMİR Şimdi sorabilirsin. Kulak kesildi.

ESTRAGON Ne soracağım?

VLADİMİR Elindekileri niye yere bırakmadığını...

ESTRAGON Ben de merak ediyordum.

VLADİMİR İyi ya, sorsana.

POZZO [*sorunun kaybolacağından korkarak, bu konuşmaları endişeyle izlemiştir*]. Elindekileri niye yere bırakmadığını mı öğrenmek istiyorsunuz.

Vladimir Evet.

Pozzo [*Estragon'a*]. Bundan eminsiniz değil mi?

Estragon Manda gibi soluyor.

Pozzo Cevabı şu. [*Estragon'a*.] Ama rahat durun lütfen, sinirlendiriyorsunuz beni.

Vladimir Buraya gel.

Estragon Ne var?

Vladimir Konuşacak.

Estragon Vladimir'in yanına gider. Hareketsiz, yan yana, beklerler

Pozzo Güzel. Herkes hazır mı? Herkes bakıyor mu bana? [*Lucky'ye bakar ipi çeker. Lucky başını kaldırır.*] Bana bak, domuz! [*Lucky ona bakar.*] Güzel! [*Piposunu cebine koyar, küçük bir püskürteç çıkarıp boğazına sıkar, püskürteci cebine geri koyar, boğazını temizler, tükürür, püskürteci tekrar çıkarır, tekrar boğazına sıkar, cebine geri koyar.*] Ben hazırım. Herkes dinliyor mu? Herkes hazır mı? [*Hepsine sırayla bakar, ipi çeker.*] Domuz! [*Lucky başını kaldırır.*] Boşa konuşmayı sevmem. Güzel. Dur bakayım.

Düşünür.

Estragon Ben gidiyorum.

Pozzo Öğrenmek istediğiniz tam olarak neydi?

Vladimir Niye elin...

Pozzo [*kızarak*]. Sözümü kesmeyin! [*Bir an. Daha sakin.*] Hep bir ağızdan konuşursak bir yere varamayız. [*Bir an.*] Ne diyordum? [*Bir an. Daha yüksek sesle.*] Ne diyordum?

Vladimir ağır bir yük taşıyan birinin taklidini yapar hareketleriyle. Pozzo ona bakar, kafası karışmıştır.

Estragon [*zorlanarak*]. Elindekiler. [*Lucky'yi işaret eder.*] Niye? Hep tutmak. [*Bel verir, soluk soluğadır.*] Hiç yere koymamak. [*Ellerini açar, rahatlayarak doğrulur.*] Niye?

Pozzo Haa! Neden daha önce böyle söylemediniz? Niye kendini zahmete sokuyor? Açıklamaya çalışalım bunu. Buna hakkı yok mu? Tabii ki var. Demek ki kendisi istemiyor. O zaman soracaksınız, peki niye istemiyor? [*Bir an.*] Baylar, cevabı şu.

Vladimir [*Estragon'a*] Dikkatli dinle.

Pozzo Beni etkilemek için yapıyor bunu, onu bırakmayayım diye.

ESTRAGON Ne?

POZZO Pek iyi açıklayamadım galiba. Ondan ayrılma düşüncesini bir yana bırakayım diye gönlümü almak istiyor. Yo, tam bu da değil.

VLADİMİR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Bunu bana yutturmak istiyor, ama yutmam.

VLADİMİR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Ne kadar iyi taşıdığını görünce onu bu iş yanımda tutacağımı düşünüyor.

ESTRAGON Bıktınız mı ondan?

POZZO Aslında domuz gibi taşıyor taşımasına ama onun işi bu değil.

VLADİMİR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Yorulmak bilmezliğini görünce kararımdan pişman olacağımı sanıyor. Acınası hesabı bu onun. Sanki başka köle bulamayacağım! [*Üçü de Lucky'ye bakarlar.*] Atlas, Jüpiter'in oğlu! [*Sessizlik.*] İşte düşündüğüm bu. Başka bir sorunuz var mı? *Püskürteç.*

VLADİMİR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Dikkat edin ben onun yerinde, o da benim yerimde olabilirdi pekâla. Talih böyle istemeseydi. Herkese lâıyığı.

VLADİMİR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Efendim?

VLADİMİR Onu başınızdan savmak mı istiyorsunuz?

POZZO Öyle, onu pekala kovabilirim, ama öyle yapacağıma, yani kıçına bir tekme atacağıma iyi yürekliliğimden pazara götüreceğim onu, umarım orada onu iyi bir fiyata satabilirim. Aslına bakarsanız böylesi yaratıkları kovmak mümkün değil. En iyisi, öldürmek böylelerini.

Lucky ağlar

ESTRAGON Ağlıyor.

POZZO Kocamış itler bile daha onurludurlar. [*Mendilini Estragon'a uzatır.*] Madem acıyorsunuz, avutun şunu. [*Estragon duraksar.*] Hadi. [*Estragon mendili alır.*] Gözyaşlarını silin, silin ki daha az terkedilmiş hissetsin kendini.

Estragon duraksar.

VLADİMİR Ver şunu da ben yapayım bari.

Estragon mendili vermeyi reddeder. Çocukça hareketler.

POZZO Acele edin, kesecek şimdi. [*Estragon Lucky'ye yaklaşır ve gözlerini silmeye davranır. Lucky, Estragon'un kaval kemiğine şiddetli bir tekme atar. Estragon mendili atıp korkuyla geri çekilir, acıdan uluyarak sahnede seke seke dolanır.*] Mendil!

Lucky bavulu ve sepeti bırakır, mendili yerden alıp Pozzo'ya verir, yerine döner, yerden bavulu ve sepeti alır.

ESTRAGON Off, domuz! [*Pantolonun paçasını sıyrır.*] Sakatladı beni.

POZZO Yabancıları sevmediğini söylemişim size.

VLADİMİR [*Estragon'a*]. Bakayım. [*Estragon bacağını gösterir. Pozzo'ya kızarak.*] Bacağı kanıyor!

POZZO Bu iyiye işaret.

ESTRAGON [*tek ayak üstünde*]. Bir daha hiç yürüyemeyeceğim!

VLADİMİR [*müşfik.*] Ben seni taşıyım. [*Bir an.*] Gerekirse.

POZZO Ağlamayı kesti. [*Estragon'a*] Sanki onun yerini siz aldınız. [*Lirik.*] Yeryüzünün gözyaşları hep sabit kalır. Biri ağlamaya başlamışsa, başka bir yerde bir başkasının gözyaşları dinmiştir. Aynı şey gülmek için de geçerlidir. [*Güler.*] Kuşağımız için kötü söz etmeyelim, önceki kuşaklardan daha mutsuz değil çünkü. [*Bir an.*] İyi söz de etmeyelim. [*Bir an.*] İyisi mi hiç söz etmeyelim. [*Bir an. Sakınarak.*] Nüfusun arttığı doğru.

VLADİMİR Yürümeye çalış.

Estragon aksak birkaç adım atar, Lucky'nin önünde durup üzerine tükürür, sonra gidip tümseğe oturur.

POZZO Bütün bu güzel şeyleri bana kim öğretti bilin bakalım. [*Bir an. Lucky'yi işaret ederek.*] Lucky'ciğim!

VLADİMİR [*gökyüzüne bakarak.*] Hiç gece olmayacak mıdır nedir.

POZZO Fakat ona göre bütün düşüncelerim, bütün duygularım düzayak şeylerdi. [*Bir an. Aşırı hiddetle.*] Mesleki kaygılar! [*Daha sakin.*] Güzellik, incelik, has gerçek, bütün bunların beni aştığını biliyordum. O zaman ben de bir vurmalık aldım.

VLADİMİR [*irkilerek gökyüzüne bakmayı keser*]. Bir vurmalık mı?

POZZO Bu yaklaşık altmış yıl önceydi... [*Saatine bakar*]... evet yaklaşık altmış. [*Gururla kabarak.*] O kadar yaşlı göstermiyorum değil mi? Onun yanında bir delikanlı gibi görünüyorum, ha! [*Bir an.*] Şapka! [*Lucky sepeti yere koyar ve şapkasını çıkarır. Uzun beyaz saçı yüzüne dökülür. Şapkasını koltuğunun altına sıkıştırıp sepeti alır.*] Şimdi bana bakın. [*Pozzo şapkasını çıkarır. (Dördü de melon şapka takarlar.) Hiç saçı yoktur. Şapkasını yeniden başına geçirir.*] Gördünüz mü?

V_{LADİMİR} Şimdi de başımızdan atıyorsunuz onu ha? Böylesine yaşlı, sadık bir uşağı!

E_{STRAGON} Pis domuz!

Pozzo giderek tedirginleşir.

V_{LADİMİR} İşe yarayan kısımlarını yedikten sonra, şimdi onu tıpkı bir... tıpkı, bir muz kabuğu gibi fırlatıp atıyorsunuz. Gerçekten...

P_{ozzo} [*inleyerek, başı ellerinin arasında*] Dayanamıyorum... artık... neler yapıyor... tahmin edemezsiniz... korkunç... gitmesi gerek... [*Kollarını sallar*]... Çıldıırıyorum... [*Yere çöker, başı ellerinin arasında*]... Dayanamıyorum... artık...

Sessizlik. Hepsi Pozzo'ya bakarlar.

V_{LADİMİR} Dayanamıyor.

E_{STRAGON} Artık.

V_{LADİMİR} Çıldıırıyor.

E_{STRAGON} Korkunç.

V_{LADİMİR} [*Lucky'ye.*] Ne cüret! İğrenç bir şey bu! Böylesi iyi bir efendiye böylesi acı çektirmek! Bunca yıldan sonra! Gerçekten!

P_{ozzo} [*Hıçkırıklar içinde.*] Bir zamanlar ne iyiydi...yardım ederdi... ve eğlenirdi... güzel meleğim...ama şimdi...öldürüyor beni.

E_{STRAGON} [*Vladimir'e*] Yerine başka birini mi almak istiyor?

V_{LADİMİR} Ne?

E_{STRAGON} Birisinin onun yerini almasını istiyor mu istemiyor mu?

V_{LADİMİR} Sanmam.

V_{LADİMİR} Ne?

V_{LADİMİR} Bilmiyorum.

E_{STRAGON} Ona sor.

P_{ozzo} [*daha yakın*]. Baylar bana ne oldu bilmiyorum. Bağışlayın beni. Tüm söylediklerimi unutun. [*Gittikçe eski haline döner.*] Söylediklerimi tam olarak hatırlamıyorum, ama emin olun hiçbiri doğru değildi. [*Doğrulur, göğsüne vurur.*] Acı çektirilebilecek bir adama benziyor muyum ben? Açık sözlü olun. [*Ceplerini karıştırır.*] Pipoma ne yaptım?

V_{LADİMİR} Çok hoş bir akşam geçiriyoruz.

E_{STRAGON} Unutulmaz.

V_{LADİMİR} Hem daha bitmedi.

ESTRAGON Ya, öyle.

VLADİMİR Daha bu başlangıç.

ESTRAGON Berbat.

VLADİMİR Ucuz piyaselerden de kötü.

ESTRAGON Sirkten.

VLADİMİR Müzikholden.

ESTRAGON Sirkten.

POZZO Şu pipoyu ne yapmış olabilirim?

ESTRAGON Ne komik bir adam! İvır zıvırını kaybetmiş.
Gürültüyle güler.

VLADİMİR Birazdan dönerim.

Aceleyle çıkışa doğru gider.

ESTRAGON Koridorun sonunda, solda.

VLADİMİR Yerimi tut.

Vladimir çıkar.

POZZO [*neredeysse ağlayarak*]. Pipomu kaybettim, en iyi cinstendi hem de.

ESTRAGON [*Katıla katıla*]. Ölümüm bu adamın elinden olacak.

POZZO Siz de görmediniz değil mi? [*Vladimir'i göremeyince.*] A! Gitmiş!
Hoşçakalın bile demeden! Nasıl olur! Biraz bekleyebilirdi!

ESTRAGON Altına edecekti neredeysse.

POZZO Ha! [*Bir an.*] İyi o zaman, tabii bu durumda...

ESTRAGON Buraya gelin.

POZZO Niye?

ESTRAGON Görürsünüz.

POZZO Kalkmamı mı istiyorsunuz?

ESTRAGON Çabuk, çabuk! [*Pozzo yerinden kalkar Estragon'un yanına gider. Estragon işaret eder.*] Bakın!

POZZO [*gözlüğünü takıp.*] Ooo!

ESTRAGON Bitti.

Vladimir girer, suratı asiiktir. Lucky'ye omuz atıp geçer iskemleyi tekmeyle devirir, tedirgin bir şekilde dolanır.

POZZO Memnun olmamış.

ESTRAGON [*Vladimir'e*] Neler kaçırdın? Yazık

Vladimir durur, iskemleyi düzeltir, sağa sola gitmeyi sürdürür, yatışmaktadır.

POZZO Yatışıyor. [*Etrafına bakarak.*] aslında her şey yatışıyor. Büyük bir sükûn çöküyor.

[*Elini kaldırarak.*] Dinleyin! Pan uyuyor.

VLADİMİR Hiç gece olmayacak mıdır nedir?

Üçü de gökyüzüne bakarlar.

POZZO Gece olmadan gitmeyeceksiniz herhalde?

ESTRAGON Şey...biliyorsunuz...

POZZO Çok doğal bir şey bu, çok doğal. Ben de sizin yerinizde olsaydım, benim de sizin gibi bir Godin...Godet...Godot...ya da her kimse onunla bir randevum olsaydı, zifiri karanlık çökmeden vazgeçmez, beklerdim. [*İskemleye bakar.*] Çok oturmak istedim, ama bilmem nasıl olacak?

ESTRAGON Yardım edebilir miyim?

POZZO Belki isterseniz?

ESTRAGON Neyi istersem?

POZZO Oturmamı isterseniz.

ESTRAGON Bunun yardımı olacak mı?

POZZO Olur herhalde.

ESTRAGON İyi öyleyse. Oturun, Bayım, Lütfen.

POZZO Hayır hayır, gerek yok! [*Bir an. Alçak sesle.*] Bir daha sorun.

ESTRAGON Hadi, oturun rica ederim, üşüteceksiniz.

POZZO Gerçekten öyle mi düşünüyorsunuz?

ESTRAGON Tabii ki.

POZZO Haklısınız şüphesiz. [*Oturur.*] İşte oldu! [*Bir an.*] Sağol, sevgili dostum. [*Saatine bakar.*] Ama artık gitmem lazım, geç kalacağım yoksa.

VLADİMİR Zaman durdu.

POZZO [*Saatini kulağına götürür.*] İnanmayın buna, Bayım, inanmayın. [*Saatini tekrar cebine koyar.*] Neye isterseniz inanın, ama buna değil.

ESTRAGON [*Pozzo'ya*]. Ona bugün her şey karanlık görünüyor.

POZZO Semâ hariç. [*Böyle güzel bir söz kullandığı için mutlu güler.*] Ama

görüyorum ki, buralardan değilsiniz, gün batımlarımızın neler yapabileceğini bilmiyorsunuz. Anlatayım mı size? [*Sessizlik. Estragon yine çizmesiyle oynamaktadır, Vladimir şapkasıyla.*] Sizleri kıramam. [*Püskürteç.*] Biraz dikkat lütfen. [*Vladimir ve Estragon oyunlarını sürdürürler, Lucky yarı uyumaktadır. Pozza yavaşça kırbacını şaklatır.*] Nesi var bu kırbacın? [*Ayağa kalkıp daha bir şiddetle şaklatır, sonunda başarır, Lucky sıçrar. Vladimir'in şapkası, Estragon'un çizmesi, Lucky'nin şapkası yere düşer. Pozzo kırbacı fırlatır.*] Bu kırbacın işi bitmiş. [*Vladimir ile Estragon'a bakar.*] Ne diyordum?

VLADİMİR Hadi gidelim.

ESTRAGON Fakat ayakta durmayın rica ederim, üşütüp öleceksiniz.

POZZO Doğru. [*Oturur. Estragon'a*] Adınız neydi?

ESTRAGON Adem

POZZO [*dinlememiştir.*] Ha evet! Gece. [*Kafasını kaldırır.*] Ama biraz daha dikkatli olun, n'olur, yoksa bir yere varamayacağız [*Gökyüzüne bakar.*] Bakın! [*Hepsi göğe bakar, yalnız Lucky yine sızmıştır. Pozzo ipi çeker.*] Göğe baksana domuz! [*Lucky göğe bakar.*] İyi, bu kadar yeter. [*Göğe bakmayı bırakırlar.*] Bunda olağanüstü olan ne? Gökyüzü işte. Günün bu saatinde her yerde görülebilecek soluk ve aydınlık bir gökyüzü. [*Bir an.*] Bu iklimlerde [*Bir an.*] Hava güzel olduğunda. [*Lirik.*] Bir saat önce [*Saatine bakar, her zamanki konuşma biçimiyle.*] aşağı yukarı [*Lirik.*] yağmur bardaktan boşalırcasına yağdıktan sonra... şeyden beri [*Duraksar, her zamanki gibi*] diyelim ki sabahın onundan beri [*Lirik.*] Usandırıcı kızıl, beyaz ışık selleri parlaklığını yitirmeye başlar, solmaya [*iki elini de yavaş yavaş kapatır.*] solmaya, her an biraz daha solmaya, biraz daha, ta ki... [*Dramatik bir duruş, yavaş yavaş kapatmakta olduğu ellerini aniden olabildiğince geniş açar*] püff! Biter! Dinlenmeye çekilir. Ama - [*Elini öğüt verirmiş gibi kaldırır*]- ama bu yumuşaklık ve huzur örtüsünün ardında gece hızla yaklaşıyor [*çınlayan bir sesle*] ve üstümüze çöküverecek [*Parmaklarını şıklatır*] hop! Böyle işte! [*Esini kalmaz artık*] tam da onu en az beklediğimiz anda. [*Sessizlik. Kederli.*] Bu kancık dünyada böyle oluyor işte.

Uzun bir sessizlik.

ESTRAGON İnsan bildiği sürece.

VLADİMİR Uygun anı bekleyebilir.

ESTRAGON Ne umacağını bilir.

VLADİMİR Meraka gerek kalmaz.

ESTRAGON Yalnızca beklenir.

V_{LADİMİR} Alışışız buna.

Şapkasını yerden alır, içine dikkatle bakar, sallar, başına takar.

P_{OZZO} Nasıl buldunuz beni? [*Vladimir ve Estragon ona boş boş bakarlar*]. İyi? İdare eder? Orta? Zayıf? Daha iyi olabilir?

V_{LADİMİR} [*önce anlayarak*]. Ah çok iyi, çok çok iyi.

P_{OZZO} [*Estragon'a*]. Ya sizce, Bayım?

E_{STRAGON} A bundan iyisi can sağlığı.

P_{OZZO} Teşekkürler, beyler, teşekkürler. [*Bir an.*] Teşvik edilmeye o kadar ihtiyacım var ki!

[*Bir an.*] Sonlara doğru biraz zayıfladım, fark etmediniz mi?

V_{LADİMİR} Oh, belki çok çok az.

E_{STRAGON} Ben kasti sandım.

P_{OZZO} Görüyorsunuz belleğim zayıf.

Sessizlik.

E_{STRAGON} Bu arada hiçbir şey olmuyor.

P_{OZZO} Sıkıcı mı buldunuz?

E_{STRAGON} Biraz.

P_{OZZO} [*Vladimir'e*]. Ya siz, Bayım?

V_{LADİMİR} Daha çok eğlendiğim olmuştu doğrusu.

Sessizlik. Pozzo içten içe mücadeledeedir.

P_{OZZO} Baylar, bana... nazik davrandınız

E_{STRAGON} Hiç de değil!

V_{LADİMİR} Ne düşünce!

P_{OZZO} Evet evet, doğru davrandınız. Ben de kendime bu kadar canları sıkılan bu dürüst insanlar için ne yapabilirim diye sordum.

E_{STRAGON} On frank da yeterdi.

V_{LADİMİR} Biz dilenci değiliz!

P_{OZZO} Onları eğlendirmek için, diye sordum kendi kendime, yapabileceğim bir şey var mı? Onlara kemik verdim, şundan bundan söz ettim, demin günbatımını açıkladım. Ama bu yeterli mi, işte bu azap veriyor bana, bu yeterli mi?

E_{STRAGON} Hadi beş olsun.

VLADİMİR [*Estragon'a kızarak*]. Yeter artık!

ESTRAGON Daha aşağıya inemezdim.

POZZO Bu yeterli mi? Şüphesiz. Ama ben açık fikirli biriyimdir. Yaratılışım gereği. Bu akşam. Çok kötü bu. [*ipi çeker. Lucky ona bakar.*] Çünkü acı çektirecek bu bana, bu kesin. [*Yerden kırbacı alır.*] Hangisini tercih ederdiniz? Ona dans mı ettirelim, şarkı mı söyletelim, yoksa bize ezbere bir şeyler mi okusun ya da düşünsün ya da-

ESTRAGON Kim?

POZZO Kim olacak! Siz düşünmeyi bilmiyor musunuz yoksa, siz ikiniz?

VLADİMİR O düşünüyor mu?

POZZO Tabii ki. Yüksek sesle. Bir zamanlar çok güzel düşünürdü. Saatlerce dinlerdim onu. Şimdiyse... [*Ürperir.*] Benim için çok daha kötü. Neyse, bizim için bir şeyler düşünsün, ister misiniz?

ESTRAGON Bence dans etsin, daha eğlenceli olur.

POZZO Belli olmaz.

ESTRAGON Değil mi, Didi, daha eğlenceli olmaz mı?

ESTRAGON Ben düşünürken duymak isterdim onu.

ESTRAGON Belki önce dans edip sonra düşünebilir, ondan çok şey mi istemiş oluyorum acaba?

VLADİMİR [*Pozzo'ya*]. Mümkün mü?

POZZO Tabii çok kolay. Doğal düzeni bu.

Kısa bir süre güler.

VLADİMİR Öyleyse dans etsin.

Sessizlik.

POZZO Duyuyor musun, domuz?

ESTRAGON Hiç reddettiği olmaz mı?

POZZO Bir kere etmişti. [*Sessizlik.*] Dans et, sefil!

Lucky bavulu ve sepeti bırakır, öne doğru ilerler, Pozzo'ya döner. Lucky dans eder. Durur.

ESTRAGON Bu kadarcık mı?

POZZO Tekrar!

Lucky aynı hareketleri tekrarlar, durur.

ESTRAGON Pöh! Bunu ben de yapardım. [*Lucky'yi taklit eder, düşecek gibi olur.*] Biraz

çalışmak lazım.

POZZO Bir zamanlar frandol, fling, brol, cig, fandango, hatta gemici dansı bile yapardı. Zıplayıp dururdu. Artık en çok bunu yapabiliyor. Bu dansa ne diyor biliyor musunuz?

ESTRAGON Şamar Oğlanının Acısı.

VLADİMİR Sıkı Sıçış.

POZZO Ağ Dansı. Bir ağa yakalandığımı düşünüyor.

VLADİMİR [*eleştirmen havalara girerek.*] Öyle bir şey vardı ki...

Lucky eşyaların yanına dönmeye davranır.

POZZO Çüşş!

Lucky olduğu yerde kalır.

ESTRAGON Ne zaman reddetmişti anlatsanıza!

POZZO Zevkle, zevkle [*Ceplerini karıştırır.*] Biraz bekleyin. [*Karıştırır.*] Spreyimi nereye koydum? [*Karıştırır.*] Al işte şimdi de bunu... [*Başını yukarı kaldırır, donup kalmış gibidir. Zor duyulan bir sesle.*] Püskürtecimi bulamıyorum!

ESTRAGON [*Zor duyulan bir sesle.*] Sol ciğerim çok zayıf! [*Yavaşça öksürür. Ortılığı çınlatan bir sesle.*] Ama sağ ciğerim manda ciğeri mübarek!

POZZO [*Normal bir sesle.*] N'apalım! Ne diyordum? [*Düşünür.*] Al işte şimdi de bu... [*Başını kaldırır.*] Yardım edin bana!

ESTRAGON Bir dakika!

VLADİMİR Bir dakika!

POZZO Bir dakika!

Aynı anda üçü de şapkalarını çıkarıp ellerini alınlarına koyar, konsantre olurlar.

ESTRAGON [*zafer edasıyla.*] Hah!

VLADİMİR Buldu.

POZZO [*sabırsız.*] Eee?

ESTRAGON Niye elindekileri yere bırakmıyor?

VLADİMİR Saçmalık!

POZZO Emin misiniz?

VLADİMİR Lanet olsun daha önce de anlattınız bunu!

POZZO Daha önce anlattım mı?

ESTRAGON Daha önce anlattı mı?
VLADİMİR Elindekileri bıraktı zaten.
ESTRAGON [*Lucky'ye göz atar*]. Bırakmış. Eee peki?
VLADİMİR Elindekileri bıraktığına göre niye bırakmadığını sormamız mümkün değil.
POZZO Doğru düşündünüz!
ESTRAGON Peki niye bıraktı?
POZZO Hadi buna da cevap verin.
VLADİMİR Dans etmek için.
ESTRAGON Doğru!
POZZO Doğru!

Sessizlik. Şapkalarını giyerler.

ESTRAGON Hiçbir şey olduğu yok, kimse gelmiyor, kimse gitmiyor, berbat bir şey!
VLADİMİR [*Pozzo'ya*]. Söyleyin de düşünsün
POZZO Şapkasını verin.
VLADİMİR Şapkasını mı?
POZZO Şapkası olmadan düşünemez.
VLADİMİR [*Estragon'a*]. Şapkasını ver.
ESTRAGON Ben mi! Bana yaptıklarından sonra mı! Dünya da olmaz!
VLADİMİR Ben veririm.

Kımıldamaz.

ESTRAGON [*Pozzo'ya.*] Söyleyin de gidip kendi alsın.
POZZO Vermek daha iyi olur.
VLADİMİR Ben veririm.

Yerden şapkayı alır ve kol boyu uzaklıktan Lucky'ye uzatır, Lucky kımıldamaz.

POZZO Başına koymalısınız.
ESTRAGON [*Pozzo'ya*]. Söyleyin de alsın. Başına koymak daha iyi.
VLADİMİR Ben koyarım.

Lucky'ye arkadan dikkatlice yaklaşır, şapkayı başına koyup hemen geri çekilir. Lucky kımıldamaz.

Sessizlik.

ESTRAGON Ne bekliyor?

POZZO Geri çekilin! [*Vladimir ile Estragon Lucky'den uzaklaşırlar. Pozzo ipi çeker. Lucky Pozzo'ya bakar.*] Düşün, domuz! [*Bir an. Lucky dansetmeye başlar.*] Dur! [*Lucky durur.*] İleri! [*Lucky ilerler.*] Dur! [*Lucky durur.*] Düşün!

Sessizlik.

LUCKY Öte yandan eğer...

POZZO Dur! [*Lucky durur.*] Geri! [*Lucky geriler.*] Dur! [*Lucky durur.*] Dön! [*Lucky seyircilere doğru döner.*] Düşün!

Lucky'nin tiradı boyunca diğerleri şu tepkileri verir:

Vladimir ile Estragon pür dikkat dinlerler, Pozzo keyifsizdir, iğrenmektedir.

Vladimir ile Estragon sıkılmaya başlarlar, Pozzo'nun acıları artar.

Vladimir ile Estragon yine dikkat kesilirler, Pozzo gittikçe daha tedirgin inler.

Vladimir ile Estragon bağırıp çağırırlar. Pozzo doğrulup ipi çeker. Hepsi avazları çıkana kadar bağırırlar. Lucky ipi kendine çeker, sendeler, bağıra bağıra konuşur. Üçü birden karşı koyup, bağırmakta olan Lucky'nin üzerine atılırlar.

LUCKY Puncher ve Wattmann'ın genel çalışmalarında ortaya konduğu üzere özel bir tanrının varlığı göz önüne alınırsa ki ki ki ki o beyaz sakallı ki ki ki ki o zamanın dışında uzamsız ki kutsal umursamazlığın kutsal duyarsızlığın kutsal dilsizliğin yücelerinden zamanla öğrenilecek bilinmeyen nedenlerle bazı istisnalar dışında hepimizi çok seven Kutsal Miranda ve onlar gibi acı çeken zamanla öğrenilecek bilinmeyen nedenlerle eziyete sokulmuş ateşe sokulmuş devam ederse ateşi alevlenecek ve şüphesiz göğü ateşe verecek yani gökyüzünü cehenneme çevirecek ki o gökyüzü o kadar mavi dingin ve sakin o kadar sakin ki ara ara da olsa hiç yoktan iyi ama o kadar hızlı değil ve dahası Testew ve Cunard'ın Posi'deki Esi-Antropopometri Akakakademi tarafından ödüllendirilen yarım kalmış çalışmalarından bundan böyle kesinlikle anlaşılacaktır ki ama ama bilinmeyen nedenlerle o kadar hızlı olmayan Puncher ve Wattmann'ın genel çalışmaları sonucu kesinlikle anlaşılacaktır ki Fartov ve Belcher'in bilinmeyen nedenlerle yarım kalmış emekleri ışığında Testew ve Cunard'ın yarım kalmış anlaşılacaktır ki çok kişi reddetse de Testew ve Cunard'ın Posi'sindeki insan, Esi'deki insan kısaca insan özetle insan beslenme ve boşaltmadaki gelişmelere rağmen erimektedir zayıflamaktadır erimektedir zayıflamaktadır ve aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen nedenlerle beden eğitimindeki tenis futbol koşu bisiklet yüzme uçuş binicilik planör kayak kamuci* kızak her türlü tenis ölme uçuş her türlü spor son bahar yaz kış kış her türlü tenis her türlü hokey gibi sporlardaki gelişmelere rağmen penisiline ağrı kesicilere

kısaca özetlersem uçma kayma seksen dokuz delikli golf her türlü tenise rağmen kısaca bilinmeyen nedenlerle Feckham'da Peckham'da Fullham'da Clapham'da yani aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen zamanla öğrenilecek nedenlerle solmaktadır özetlersem Fullham Clapham özetlersem Papaz Berkeley'in ölümünden beri kelle başına ölü kaybı yaklaşık aşağı yukarı otuz santim yüz gram ondalık sisteme göre iyi ölçüdür yuvarlak rakamlar Conemara'da ayakta çorap çırılçıplak ancak bilinmeyen nedenlerle ama gerçekler ortada ve dahası çok daha ciddi Steinweg ve Peterman'ın kaybolan emeklerinin ışığında düşünüldüğünde ortaya şu çıkmakta ki daha çok daha ciddi ki Steinweg ve Peterman'ın kaybolan emeklerinin ışığında ışığında ışığında ovalarda dağlarda denizlerde ırmaklarda akan suda ateşte hava aynıdır ve sonra toprak yani hava ve sonra toprakta büyük don büyük karanlık hava büyük donda taş yuvası toprak yazık yazık tanrılarının altıyüz bilmem ne yılında hava toprak deniz taşların yuvası toprak derinlerde donda denizde karada ve havada özetlersem bilinmeyen nedenlerle tenise rağmen gerçekler ortada ama zamanla öğrenilecek özetlersem yazık yazık üstünde üstünde kısaca özetle taşların yuvasının üstünde üstünde şüphe yok özetlersem ama o kadar hızlı değil özetlersem kafatası soluyor soluyor soluyor ve aynı zamanda eşzamanlı olarak dahası bilinmeyen nedenlerle tenise rağmen sakalın üstünde üstünde alevler gözyaşları taşlar o kadar mavi o kadar sakın yazık yazık üstünde üstünde kafatası kafatası kafatası kafatası Connemara'da tenise rağmen bırakılmış terk edilmiş yarım daha ciddi emekler taşların yuvası kısaca özetlersem yazık yazık bırakılmış terk edilmiş kafatası kafatası Connemara'da tenise rağmen kafatası yazık taşlar Cunard [*karmakarışık, son haykırışlar*]... tenis... taşlar... o kadar sakın... Cunard... yarım...

Pozzo

Şapkası!

Vladimir Lucky'nin şapkasını kapar. Lucky susar. Düşer. Sessizlik. Galipler hızlı hızlı solurlar.

ESTRAGON Öcüm alındı!

Vladimir şapkayı inceler, içine dikkatle bakar.

POZZO Verin şunu! [*Şapkayı Vladimir'den çekip alır, yere fırlatıp üstüne basar.*] Bir daha düşünemeyecek!

VLADİMİR Peki yürüyebilecek mi?

POZZO Yürüyecek misin sürünecek misin! [*Lucky'yi tekmeler.*] Kalk domuz!

ESTRAGON Ölmüştür belki de.

VLADİMİR Öldüreceksiniz onu.

POZZO Kalk pislik! [*İpi çeker.*] Yardım edin!

VLADİMİR Nasıl?

POZZO Kaldırın şunu!

Vladimir ile Estragon Lucky'yi ayağa kaldırırılar, bir an destek olup, sonra bırakırlar. Düşer.

ESTRAGON Mahsus yapıyor!

POZZO Tutmanız lazım. [*Bir an.*] Hadi, hadi kaldırın şunu.

ESTRAGON Cehenneme kadar yolu var!

VLADİMİR Hadi, bir kere daha.

ESTRAGON Bizi ne zannediyor bu?

Lucky'yi kaldırırılar, tutarlar.

POZZO Bırakmayın! [*Vladimir ile Estragon sendelerler.*] Kıınıldamayın! [*Pozzo bavulu ve sepeti yerden alıp Lucky'nin yanına gelir.*] Sıkı tutun! [*Bavulu Lucky'nin eline verir. Lucky hemen bırakır.*] Bırakmayın! [*Bavulu tekrar Lucky'nin eline verir. Lucky yavaş yavaş elinde bavulu hissettikçe kendine gelir ve en sonunda parmakları sapı kavrar.*] Sıkı tutun! [*Aynı süreç sepet için de tekrarlanır.*] Tamam! Bırakabilirsiniz. [*Vladimir ile Estragon uzaklaşınca Lucky sendeler, sallanır, düşecek gibi olur, ama ayakları üstünde durmayı başarır, bavul ve sepet ellerindedir. Pozzo geriye gidip kırbacını şaklatır.*] İleri! [*Lucky sendeleyerek ilerler.*] Geri! [*Lucky sendeleyerek geriler.*] Dön! [*Lucky döner.*] Oldu bu iş! Yürüyebiliyor. [*Vladimir ve Estragon'a dönerek.*] teşekkürler baylar, şimdi izin verirseniz size... [*Ceplerini karıştırır*]...en içten...[*Karıştırır*]...en içten... [*Karıştırır.*]...saatimi nereye koydum? [*Karıştırır.*] Gerçek bir köstekli saatti baylar, saniye şaşmazdı! [*Hıçkırarak.*] Dedem vermişti onu bana! [*Yerde aranır, Vladimir ve Estragon da aynı şekilde. Pozzo ayağıyla*

Lucky'nin şapkasından kalanları döndürür.] Al işte şimdi de bu.

VLADİMİR Belki de yelek cebinizdedir.

POZZO Bir dakika! [*Kulağını karnına götürmek için iki büklüm olur, dinler, Sessizlik.*] Hiçbir şey duymuyorum. [*Yaklaşmaları için işaret eder. Vladimir ve Estragon yanına giderler, karnına eğilirler*] En azından tiktak duyulmalıydı.

VLADİMİR Şşşt!

Hepsi iki büklüm eğilip dinlerler.

ESTRAGON Bir şey duyuyorum.

POZZO Nerede?

VLADİMİR Kalp bu.

POZZO [*hayal kırıklığına uğramış*]. Lanet olsun!

VLADİMİR Şşşt!

ESTRAGON Belki de durmuştur

Doğrularlar.

POZZO Böyle pis kokan hanginiz?

VLADİMİR Onun nefesi kokuyor, benim ayaklarım kokuyor.

POZZO Gitmem lazım

ESTRAGON Köstekli saatiniz n'olucak?

POZZO Konakta bıraktım herhalde.

Sessizlik.

ESTRAGON Öyleyse güle güle.

POZZO Hoşça kalın.

VLADİMİR Güle güle

POZZO

Hoşça kalın

Sessizlik. Kimse Kımıldamaz.

VLADİMİR

Güle güle.

POZZO

Hoşça kalın.

ESTRAGON

Güle güle

Sessizlik.

POZZO

Teşekkürler.

VLADİMİR

Biz teşekkür ederiz.

POZZO

Bir şey değil.

ESTRAGON

Evet evet.

POZZO

Hayır hayır.

VLADİMİR

Evet evet.

POZZO

Hayır hayır.

Sessizlik.

POZZO

Bir türlü... [*uzun süre duraksar*] ...ayrılmıyorum.

ESTRAGON

Hayat bu.

Pozzo döner, Lucky'den uzaklaşıp çıkışa doğru ilerler, yürürken ipi yavaş yavaş salar.

VLADİMİR

Yanlış yoldan gidiyorsunuz.

POZZO

Hızlı bir başlangıç yapmam lazım. [*İpin sonuna, yani sahne dışına varınca durur, döner ve bağırır.*] Geri çekilin! [*Vladimir ve Estragon geri çekilir, Pozzo'ya doğru bakarlar. Kırbacın şaklaması.*] Yürü! Yürü!

ESTRAGON

Yürü!

VLADİMİR

Yürü!

Lucky hareket eder.

POZZO

Daha hızlı! [*Sahnedede belirir, Lucky önde o arkada sahneyi geçerler. Vladimir ile Estragon şapkalarını sallarlar. Lucky çıkar.*] Yürü! Yürü! [*Tam çıkmak üzereyken durur ve döner, ip gerilir. Lucky'nin yere düşme sesi.*] İskemle! [*Vladimir iskemleyi yerden alıp Pozzo'ya verir, o da Lucky'ye fırlatır.*] Hoşçakalın!

VLADİMİR VE

[*Şapkalarını sallayarak*] Güle güle!

ESTRAGON:

PozzoKalk! Domuz! [*Lucky'nin kalkma sesi*] Yürü! [*Pozzo çıkar*]

Daha hızlı! Yürü! Hoşça kalın! Domuz! Höst! Hoşçakalın!

Uzun bir sessizlik.

V_{LADİMİR} Zaman geçirdi.

E_{STRAGON} Nasıl olsa geçirdi.

V_{LADİMİR} Doğru ama bu kadar çabuk değil.

Bir an.

E_{STRAGON} Şimdi n'apıyoruz?

V_{LADİMİR} Bilmiyorum.

E_{STRAGON} Hadi gidelim.

V_{LADİMİR} Gidemeyiz.

E_{STRAGON} Niçin?

V_{LADİMİR} Godot'u bekliyoruz.

E_{STRAGON} [*Umutsuzca.*] Ha! Bir an.

V_{LADİMİR} Ne kadar değişmişler!

E_{STRAGON} Kimler?

V_{LADİMİR} O ikisi.

E_{STRAGON} Ya, hadi biraz bunun hakkında konuşalım.

V_{LADİMİR} Öyle değil mi?

E_{STRAGON} Ne?

V_{LADİMİR} Değişmişler.

E_{STRAGON} Olabilir. Hepsi değişiyor. Bir tek biz değişemiyoruz.

V_{LADİMİR} Olabilir mi! Kesin. Gözlerinle görmedin mi?

E_{STRAGON} Sanırım gördüm ama onları tanımıyorum.

V_{LADİMİR} Olur mu tanıyorsun.

E_{STRAGON} Hayır, tanımıyorum.

V_{LADİMİR} Tanıyoruz diyorum sana. Her şeyi unutuyorsun. [*Bir an. Kendi kendine.*] Tabii bunlar başkası değilse...

E_{STRAGON} O zaman bizi niye tanımadılar?

V_{LADİMİR} Hiç fark etmez ben de onları tanımıyormuş gibi davrandım. Hem bizi hiç kimse tanımaz ki.

E_{STRAGON} Boş ver. Bizim ihtiyacımız olan -ah! [*Vladimir tepki göstermez.*] Ah!

V_{LADİMİR} [*kendi kendine*]. Tabii bunlar başkası değilse...

E_{STRAGON} Didi! Bu kez öbür ayağım!

Tümseğe doğru sıçraya sıçraya gider.

V_{LADİMİR} Tabii bunlar başkası değilse...

Ç_{OCUK} [*sahne dışından*]. Bayım!

Estragon durur. İkisi de sesin geldiği yöne bakarlar.

E_{STRAGON} Hadi bakalım, yine başlıyor.

V_{LADİMİR} Yaklaş yavrum.

Çocuk girer, ürkek. Durur.

Ç_{OCUK} Bay Albert...?

V_{LADİMİR} Evet.

E_{STRAGON} Ne istiyorsun?

V_{LADİMİR} Yaklaş!

Çocuk kımıldamaz.

E_{STRAGON} [*zorlayarak*]. Yaklaş denince yaklaş!

Çocuk ürkek, yaklaşır, durur.

V_{LADİMİR} Ne var?

Ç_{OCUK} Bay Godot...

V_{LADİMİR} Tamam...[*Bir an.*] Yaklaş.

E_{STRAGON} [*bağırarak*]. Yaklaşacak mısın sen! [*Çocuk ürkek, yaklaşır.*] Niye bu kadar geç kaldın?

V_{LADİMİR} Bay Godot'dan haber mi getirdin?

Ç_{OCUK} Evet Efendim.

V_{LADİMİR} İyi, nedir?

E_{STRAGON} Niye bu kadar geç kaldın?

Çocuk sırayla ikisine de bakar, kime cevap vermesi gerektiğini kestiremez.

V_{LADİMİR} [*Estragon'a*]. Rahat bırak çocuğu.

E_{STRAGON} [*şiddetle*]. Sen beni rahat bırak. [*Yaklaşır çocuğa.*] Saatin kaç olduğundan haberin var mı senin?

Ç_{OCUK} [*geri çekilerek*]. Benim suçum değil, Efendim.

ESTRAGON Kimin o zaman? Benim mi?
ÇOCUK Korktum, Efendim.
ESTRAGON Neden korktun? Bizden mi? [*Bir an.*] Cevap versene!
VLADİMİR Anladım, diğerlerinden korktu herhalde.
ESTRAGON Ne kadar zamandır buradasın?
ÇOCUK Epey oldu Efendim.
VLADİMİR Kırbaçtan mı korktun?
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR Bağırtılardan mı?
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR Kocaman iki adam.
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR Tanıyor musun onları?
ÇOCUK Hayır Efendim.
VLADİMİR Buralardan mısınız? [*Sessizlik.*] Buralı mısınız?
ÇOCUK Evet Efendim.
ESTRAGON Hepsi yalan bunların. [*Çocuğu kolundan tutup sarsar.*] Doğruyu söyle bize!
ÇOCUK [*titreyerek*]. Ama bu doğru, Efendim!
VLADİMİR Rahat bıraksana çocuğu! Neyin var senin?

[*Estragon çocuğu bırakır, uzaklaşır, yüzünü elleriyle kapatır. Vladimir ve Çocuk onu seyredeler. Estragon ellerini indirir. Yüzü allak bullak olmuştur.*] Neyin var senin?

ESTRAGON Mutsuzum.

VLADİMİR Sahi mi? Ne zamandan beri?

ESTRAGON Unutmuşum.

VLADİMİR Bellek ne oyunlar oynuyor bak insana! [*Estragon konuşmaya çalışır, vazgeçer, topallayarak yerine dönüp oturur, çizmelerini çıkarmaya koyulur. Çocuğa*] Eee?

ÇOCUK Bay Godot.

VLADİMİR Seni daha önce görmüş müydüm?

ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.

VLADİMİR Beni tanı mıyor musun?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADİMİR Dün gelen sen değil miydin?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADİMİR Bu ilk gelişin mi?

ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Maksat laf olsun. [*Bir an.*] Konuşsana.

ÇOCUK [*bir çırpıda*]. Bay Godot bu akşam gelemeyeceğini, ama yarın mutlaka geleceğini söylememi istedi.

Sessizlik.

VLADİMİR Hepsi bu mu?

ÇOCUK Evet efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Bay Godot için mi çalışıyorsun?

ÇOCUK Evet efendim.

VLADİMİR Ne iş yapıyorsun?

ÇOCUK Keçileri güdüyorum, Efendim.

VLADİMİR Sana iyi davranıyor mu?

ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR Seni dövüyor mu?
ÇOCUK Hayır efendim, beni dövüyor.
VLADİMİR Kimi dövüyor?
ÇOCUK Ağbimi dövüyor Efendim.
VLADİMİR Ah, ağbin mi var?
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR O ne iş yapıyor?
ÇOCUK Koyunları güdüyor, Efendim.
VLADİMİR Peki seni niye dövüyor?
ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.
VLADİMİR Demek ki seni seviyor.
ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Yeterince yiyecek veriyor mu sana? [*Çocuk duraksar.*] İyi besliyor mu?
ÇOCUK Oldukça iyi Efendim.
VLADİMİR Mutsuz musun? [*Çocuk duraksar.*] Duyuyor musun beni?
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR Eee?
ÇOCUK Bilmiyorum Efendim.
VLADİMİR Demek mutsuz olup olmadığını bilmiyorsun?
ÇOCUK Hayır Efendim.
VLADİMİR Desene senin halin de benimki kadar kötü. [*Sessizlik.*] Nerede yatıyorsun?
ÇOCUK Tavan arasında Efendim.
VLADİMİR Ağbinle mi?
ÇOCUK Evet Efendim.
VLADİMİR Samanlıkta mı?
ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Peki, gidebilirsin.

ÇOCUK Bay Godot'ya ne söyleyeyim Efendim?

VLADİMİR Ona de ki...[duraksar]...De ki bizi gördün. [Bir an.] Bizi gördün, değil mi?

ÇOCUK Evet Efendim.

Geri bir iki adım atar, duraksar, döner ve koşarak çıkar. Işık aniden azalır. Bir anda gece olmuştur. Arkada ay yükselir, yükselir ve durur, sahneye soluk bir ışıltı saçar.

VLADİMİR Nihayet! [Estragon kalkıp, iki elinde birer çizme teki, Vladimir'e doğru gider. Çizmeyi sahnenin önüne bırakır, doğrulur, aya bakıp düşünceye dalar.] Ne yapıyorsun?

ESTRAGON Yorgunluktan sararmış.

VLADİMİR Ha?

ESTRAGON Gökyüzüne tırmanıp bizim gibilere bakmaktan yorulmuş.

VLADİMİR Çizmelerin diyorum, ne yapıyorsun çizmelerinle?

ESTRAGON [çizmelere bakmak için dönerek]. Orada bırakıyorum onları.[Bir an.] Başka biri gelir, tıpkı...tıpkı...benim gibi, ama ayağı daha küçük, o zaman mutlu edecek onu bunlar.

VLADİMİR Ama çıplak ayakla yürüyemezsin!

ESTRAGON İsa yürüyordu.

VLADİMİR İsa! İsa'nın ne alakası var bunla? Kendini İsa'yla karşılaştırmayacaksın herhalde!

ESTRAGON Bütün hayatım boyunca kendimi onunla karşılaştırdım ben.

VLADİMİR Ama onun yaşadığı yer sıcaktı, kuruydu!

ESTRAGON Evet. Hem de insanları hemencecik çarmıha geriverirlerdi.

Sessizlik.

V_{LADİMİR}

Burada yapacak bir şeyimiz kalmadı.

E_{STRAGON} Ne de başka bir yerde.

V_{LADİMİR}

Aman Gogo, uzun ettin. Yarın her şey daha iyi olacak.

E_{STRAGON}

Bunu nerden çıkarttın?

V_{LADİMİR}

Çocuğun söylediklerini duymadın mı?

E_{STRAGON}

Hayır.

V_{LADİMİR}

Godot'nun yarın mutlaka geleceğini söyledi. [*Bir an.*] Buna ne dersin?

E_{STRAGON}

O zaman bütün yapacağımız burada beklemek.

V_{LADİMİR}

Deli misin? Başımızı bir deliğe sokmalıyız. [*Estragon'u kolundan tutup yavaşça çeker*]

Hadi.

Estragon'u çeker. Estragon önce kendini bırakır, sonra direnir. Dururlar.

E_{STRAGON}

[*ağaca bakarak*]. Bir parça ipimizin olmayışı ne kötü

V_{LADİMİR}

Hadi. Soğuk oldu.

Estragon'u çeker. Estragon önceki gibi davranır.

E_{STRAGON}

Yarına hatırlatta bir parça ip getireyim.

V_{LADİMİR}

Olur. Hadi.

Çeker. Aynı durum

E_{STRAGON}

Ne kadar zamandır birlikteyiz seninle?

V_{LADİMİR}

Bilmem. Elli yıldır galiba.

E_{STRAGON}

Kendimi Ren'e attığım günü hatırlıyor musun?

V_{LADİMİR}

Bağ bozuyorduk.

E_{STRAGON}

Beni sudan çıkarmıştın.

V_{LADİMİR}

Hepsi geçip gitti bunların.

E_{STRAGON}

Elbiselerim güneşte kurumuştur.

V_{LADİMİR}

Bunları hatırlamanın ne yararı var? Hadi.

Çeker. Aynı durum.

E_{STRAGON}

Bir dakika!

V_{LADİMİR}

Üşüdüm!

E_{STRAGON}

Bir dakika! [*Vladimir'in yanından uzaklaşır.*] Bazen kendi başımıza, yalnız

kalsak bizim için daha iyi olmaz mıydı diye düşünüyorum. [*Sahneyi kateder, tümseğe oturur.*] Aynı yolun yolcusu değiliz.

VLADİMİR [*kızmadan.*] Belli olmaz.

ESTRAGON Yo, hiçbir şey belli değil ki.

Vladimir ağır ağır sahneyi katedip, Estragon'un yanına oturur.

VLADİMİR Bu daha iyi olur dersen, hala ayrılabiliriz.

ESTRAGON Artık değmez.

Sessizlik.

VLADİMİR Evet, artık değmez.

Sessizlik.

ESTRAGON Eee, gidiyor muyuz?

VLADİMİR Evet, hadi gidelim.

Kımıldamazlar

Perde.

PERDE II

Ertesi gün. Aynı vakit. Aynı yer.

Estragon'un botları sahnenin önünde, ortada, ökçeler bitişik parmak uçları ayrık.

Lucky'nin şapkası aynı yerde. Ağaçta dört beş yaprak vardır.

Vladimir heyecanlı heyecanlı girer. Durup uzun uzun ağaca bakar, sonra aniden sahneyi telaşlı bir şekilde turlamaya başlar. Çizmelerin önünde durur, birini yerden alır, inceler, koklar, yüzünde bir iğrenti ifadesi belirir, dikkatlice yerine bırakır. Bir gelir bir gider. Sağ çıkışta durup, elini gözlerine siper ederek ufka bakar. Bir gelir bir gider. Sol çıkışta durur, önceki durum. Bir gelir bir gider. Aniden durup bağıra çağıra şarkı söylemeye başlar.

VLADİMİR Bir köpek girdi-

Çok yüksekte başlayınca devam edemez durur, gırtlığını temizleyip, baştan alır.

Bir köpek girdi mutfağa

Bir dilim ekmek çaldı.

Aşçı vurup ona kepçeyle

Canını çıkardı.

Bütün köpekler seyirtip sonra

Bir mezar kazdılar ona-

Durur, düşünür, baştan alır:

Bütün köpekler seyirtip sonra

Bir mezar kazdılar ona

Girmesin mutfağa diye- başka köpekler
Şöyle yazdılar mezar taşına

Bir köpek girdi mutfağa
Bir dilim ekmeğe çaldı.
Aşçı vurup ona kepçeyle
Canını çıkardı.

Bütün köpekler seyirtip sonra
Bir mezar kazdılar ona

Durur, düşünür, baştan alır.

Bütün köpekler seyirtip sonra
Bir mezar kazdılar ona

Durur, düşünür. Yumuşak bir sesle.

Bir mezar kazdılar sonra...

Bir an susar, kımlıtsız durur, sonra telaşla sahneyi turlamaya başlar. Ağacın önünde durur, bir gelir bir gider, çizmelerin önünde, bir gelir bir gider, sağ çıkışta durur, uzağa bakar, sol çıkışta, uzağa bakar. Sağdan. Estragon girer, yalınayak, başı öne eğik. Sahneyi ağır ağır geçer. Vladimir döner, onu görür.

VLADİMİR Yine sen! [*Estragon durur ama başını kaldırmaz. Vladimir ona doğru gider.*] Gel de kucaklayayım seni.

ESTRAGON Dokunma bana!

Vladimir geri çekilir, darılmıştır.

VLADİMİR Gitmemi mi istiyorsun? [*Bir an.*] Gogo! [*Bir an. Dikkatle onu süzer.*] Dövdüler mi seni? [*Bir an.*] Gogo! [*Estragon susmayı sürdürür, başı öne eğik.*] Geceyi nerde geçirdin?

ESTRAGON Dokunma bana! Soru sorma! Konuşma! Yanımdan ayrılma!

VLADİMİR Seni hiç bıraktım mı ki?

ESTRAGON Gitmeme izin verdin.

VLADİMİR Bana bak. [*Estragon başını kaldırmaz, öfkeyle.*] Bana bak dedim!

Estragon başını kaldırır. Uzun uzun birbirlerine bakarlar, sonra aniden sarılırlar, birbirlerinin sırtına vururlar. Sarılmanın sonu. Estragon desteği kalmayınca, düşecek gibi olur.

ESTRAGON Ne gün!

VLADİMİR Kim dövdü seni? Anlat.

ESTRAGON Bir gün daha harcadı.

VLADİMİR Henüz bitmedi.

ESTRAGON Ne olursa olsun, bence bitti, harcandı. [*Sessizlik.*] Şarkı söylüyordun, duydum.

VLADİMİR Öyle, hatırlıyorum.

ESTRAGON Üzüldüm buna. Kendi kendime işte yapayalnız sonsuza dek dönmeyeceğimi sanıyor, bir de şarkı söylüyor dedim.

VLADİMİR İnsan kendine hakim olamıyor ki. Bütün kendimi çok iyi hissettim. [*Bir an.*] Gece hiç uyanmadım. Bir kere bile!

ESTRAGON [*üzüntüyle*]. Gördün mü ben olmayınca rahat ediyorsun.

VLADİMİR Hem seni özlemiştim... hem de aynı zamanda mutluydum. Acayip bir şey, değil mi?

ESTRAGON [*şoke olmuş*]. Mutlu mu?

VLADİMİR Doğru sözcük tam da bu değil belki de.

ESTRAGON Peki şimdi

VLADİMİR Şimdi?... [*Neşeli.*] İşte yine buradasın... [*Kayıtsız*] İşte yine burdayız... [*Kederli.*] İşte yine burdayım...

ESTRAGON Gördün mü ben yanında olunca daha kötü oluyorsun. Ben de yalnızken daha iyi oluyorum.

VLADİMİR [*gücenmiş*]. O zaman niye kuyruğunu kıstırıp geri dönüyorsun hep?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADİMİR Yo ben biliyorum. Çünkü kendini savunmayı bilmiyorsun. Seni dövmelerine izin vermezdim yanında olsaydım.

ESTRAGON Onları engelleyemezdin.

VLADİMİR Neden?

ESTRAGON On kişiydiler.

VLADİMİR Hayır, seni dövmeden önce demek istiyorum. Onları kızdıracak her ne yaptıysan onu yapmanı engellerdim.

ESTRAGON Hiçbir şey yapmadım.

VLADİMİR O zaman neden dövdüler seni?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADİMİR A yo, Gogo işin aslı şu ki bazı şeyleri sen fark edemiyorsun, ama ben fark ediyorum, sen de hissetmelisin.

ESTRAGON Sana bir şey yapmadım diyorum.

VLADİMİR Tamam belki de bir şey yapmadın. Ama hiçbir şey yapmamanın bile bir yolu yordamı var. Eğer yaşamak istiyorsan bunu aklında tut.

ESTRAGON Hiçbir şey yapmadım.

VLADİMİR Bir buseydin, içten içe mutlu olurdun.

ESTRAGON Neye mutlu olacaktım?

VLADİMİR Yine benimle birlikte olduğuna.

ESTRAGON Öyle mi dersin?

VLADİMİR Doğru olmasa da öyle söyle.

ESTRAGON Ne söyleyecektim?

VLADİMİR "Mutluyum" de.

ESTRAGON Mutluyum.

VLADİMİR Ben de.

ESTRAGON Ben de.

VLADİMİR Mutluyuz.

ESTRAGON Mutluyuz. [*Sessizlik.*] Eee, şimdi ne yapıyoruz mademki mutluyuz?

VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz. [*Estragon homurdanır. Sessizlik.*] Dünden beri çok şey değişti.

ESTRAGON Ya gelmezse.

VLADİMİR [*bir an şaşalar*]. Zamamı gelince görürüz. [*Bir an.*] Dünden beri çok şey değişti diyorum.

ESTRAGON Her şey sızıyor.

VLADİMİR Ağaca bak.

ESTRAGON Bir saniye geçmiyor bakıyorsun bir pislik yerine bir başkası gelmiş.

VLADİMİR Ağaç, ağaca bak.

ESTRAGON Estragon ağaca bakar.

ESTRAGON Dün de burada değil miydi?

VLADİMİR Evet tabii ki buradaydı. Hatırlamıyor musun? Az kalsın kendimizi asacaktık onda. Ama sen istememiştin. Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Rüyanda gördün herhalde.

VLADİMİR Nasıl bu kadar çabuk unutabilirsin?

ESTRAGON Ben böyleyim işte. Ya hemen unuturum ya da hiç unutmam.

VLADİMİR Ya Pozzo ile Lucky, onları da mı unuttun?

ESTRAGON Pozzo'yla Lucky mi?

VLADİMİR Herşeyi unutmuş!

ESTRAGON Delinin teki vardı hatırlıyorum, kaval kemiğime tekme atmıştı. Sonra da budala rolü yaptı.

VLADİMİR Hah, bu Lucky'ydi.

ESTRAGON Bunu hatırlıyorum. Ama ne zamandı?

VLADİMİR Ya bakıcısı, onu hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Kemik vermişti bana.

VLADİMİR Hah, o da Pozzo'ydu.

ESTRAGON Bütün bunlar dün olmuştu diyorsun yani?

VLADİMİR Evet tabii dündü.

ESTRAGON Peki şimdi neredeyiz?

VLADİMİR Nerede olacağız? Tanımadın mı burayı?

ESTRAGON [*aniden öfkelenerek*] Tanımakmış! Tanınacak ne varmış ki? Bütün bu sefil hayatım boyunca bok yığnında süründüm durdum! Sen de bana etraftan söz ediyorsun! [*Öfkeyle etrafına bakarak.*] Şu bok yığnına bak! Gömüldüm kaldım bunun içinde!

VLADİMİR Sakin ol, sakin ol.

ESTRAGON Senden de gördüklerinden de gına geldi! Kurtçuklardan söz et sen bana!

VLADİMİR Yine de, buranın [*işaret eder...*] söz gelimi... Çokistan'a... [*duraksar*] benzediğini söyleyemezsin. Büyük bir fark olduğunu inkar edemezsin.

ESTRAGON Çokistan mı! Çokistan ülkesinden söz eden de kim?

VLADİMİR Ama sen de oradaydın, Çokistan'da.

ESTRAGON Hayır Çokistan'a hiç gitmedim. Kusmuktan farksız hayatımı burada kustum, diyorum sana! Burada! Bokistan'da!

VLADİMİR Ama orada birlikteydik, buna yemin edebilirim! Bir adam için... [*parmaklarını şıklatır*] neydi adı... bir yerde [*parmaklarını şıklatır*]... neydi adı... üzüm topluyorduk, hatırlamıyor musun?

ESTRAGON [*biraz daha sakin*]. Olabilir. Ben hiçbir şeyin farkına varmadım.

VLADİMİR Ama orada her şey kırmızıdır!

ESTRAGON [*çileden çıkmış*]. Ben hiçbir şeyin farkına varmadım diyorum sana!

Sessizlik.

Vladimir derin derin iç çeker.

V_{LADİMİR} Geçinmesi zor bir adamsın, Gogo.
E_{STRAGON} Ayrılısak daha iyi olurdu.
V_{LADİMİR} Hep böyle dersin sonra da hep kuyruğunu kıstırıp geri dönersin.
E_{STRAGON} En iyisi beni de öteki gibi öldürmek olurdu.
V_{LADİMİR} Hangi öteki? [*Bir an.*] Hangi öteki?
E_{STRAGON} Öteki milyarlarca gibi.
V_{LADİMİR} [*ders verir gibi*] Herkesin derdi kendine, [*iç çeker*] ölene kadar. [*Biraz düşünerek*] Ve unutulana.
E_{STRAGON} Bu arada, konuşmamak elimizden gelmediğine göre, biz de bari sakın sakın konuşalım.
V_{LADİMİR} Haklısın, bizde laf tükenmez.
E_{STRAGON} Böylece düşünmemiş oluyoruz.
V_{LADİMİR} Özrümüz bu.
E_{STRAGON} Böylece duymamış oluyoruz.
V_{LADİMİR} Nedenlerimiz var.
E_{STRAGON} Tüm o ölü sesleri.
V_{LADİMİR} Sesleri kanatlara benziyor.
E_{STRAGON} Yapraklara.
V_{LADİMİR} Kuma.
E_{STRAGON} Yapraklara.

Sessizlik.
V_{LADİMİR} Hep bir ağızdan konuşuyorlar.
E_{STRAGON} Her biri kendi kendine.

Sessizlik.
V_{LADİMİR} Sanki fısıldıyorlar daha çok.
E_{STRAGON} Hışırıyorlar.
V_{LADİMİR} Mırıldanıyorlar.
E_{STRAGON} Hışırıyorlar.

Sessizlik
V_{LADİMİR} Ne diyorlar?

ESTRAGON Hayatlarından söz ediyorlar.

VLADİMİR Yaşamış olmak onlara yetmiyor.

ESTRAGON Bir de ondan söz etmeleri gerekiyor.

VLADİMİR Ölmek onlara yetmiyor.

ESTRAGON Yeterli değil.

Sessizlik.

VLADİMİR Sesleri tüye benziyor.

ESTRAGON Yapraklara.

VLADİMİR Küllere.

ESTRAGON Yapraklara.

Uzun bir sessizlik.

VLADİMİR Bir şey söyle!

ESTRAGON Uğraşıyorum.

Uzun bir sessizlik.

VLADİMİR [*keder içinde*] Herhangi bir şey söyle!

ESTRAGON Şimdi ne yapıyoruz?

VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha!

Sessizlik.

VLADİMİR Berbat bir şey bu.

ESTRAGON Bir şarkı söylesene.

VLADİMİR Hayır, hayır! [*Düşünür.*] Yeni baştan başlayabiliriz belki de.

ESTRAGON Kolay olur.

VLADİMİR Zor olan başlamak.

ESTRAGON Bir yerden başlanabilir.

VLADİMİR Evet ama karar vermek lazım.

ESTRAGON Doğru.

Sessizlik.

VLADİMİR Yardım et!

ESTRAGON Uğraşıyorum.

Sessizlik.

VLADİMİR Ararken duyuyorsun.

ESTRAGON Ya öyle.

VLADİMİR Bulmanı engelliyor bu da.

ESTRAGON Öyle.

VLADİMİR Düşünmeni engelliyor.

ESTRAGON Gene de düşünüyorsun.

VLADİMİR Hayır, hayır imkânsız.

ESTRAGON Tamam işte, hadi bunun hakkında tartışalım, birbirimize karşı çıkalım.

VLADİMİR İmkansız.

ESTRAGON Böyle mi düşünüyorsun?

VLADİMİR Bir daha düşünmeme tehlikesi yok ama.

ESTRAGON Öyleyse niye şikayet ediyoruz?

VLADİMİR Düşünmek değil en kötü olan.

ESTRAGON Belki de değil. Ama en azından bu var.

VLADİMİR Bu ne?

ESTRAGON Tamam işte, hadi birbirimize sorular soralım.

VLADİMİR En azından bu var demekle neyi kastediyorsun?

ESTRAGON Çok daha az acı çekmek var.

VLADİMİR Doğru.

ESTRAGON Ee! Öpüp de başımıza mı koysak.

VLADİMİR Korkunç olan düşünüyor olmak.

ESTRAGON Ama hiç düşündüğümüz oldu mu ki?

VLADİMİR Tüm bu cesetler nereden geliyor?

ESTRAGON Bu iskeletler.

VLADİMİR Söylesene.

ESTRAGON Doğru.

VLADİMİR Biraz düşünüyor olmamız gerek.

ESTRAGON Ta en başta.

VLADİMİR Bir kemik yığını Bir kemik yığını!

ESTRAGON Bakmak zorunda değilsin.

VLADİMİR Bakmamak elinde değil.

ESTRAGON Doğru

VLADİMİR Ne kadar uğraşırsan uğraş.

ESTRAGON Efendim?

VLADİMİR Ne kadar uğraşırsan uğraş.

ESTRAGON Yılmadan Doğa'ya dönmemiz gerek.

VLADİMİR Bunu denedik.

ESTRAGON Doğru.

VLADİMİR Of, bu değil en kötü olan, biliyorum.

ESTRAGON Ne?

VLADİMİR Düşünüyor olmak.

ESTRAGON Gayet tabii.

VLADİMİR Ama onsuz da yapabiliydik.

ESTRAGON Que voulez-vous.

VLADİMİR Efendim?

ESTRAGON Que voulez-vous.

VLADİMİR Ha! que voulez-vous. Tastamam.

Sessizlik.

ESTRAGON Çok da kötü vakit geçirmedik hani.

VLADİMİR Evet, ama şimdi başka bir şey bulmamız gerek.

VLADİMİR Dur bakalım. [*Şapkasını çıkarır, dikkatini toplar. Uzun bir sessizlik.*] Hah!

Şapkalarını takarlar, gevşerler.

ESTRAGON Eee?

VLADİMİR Ne diyordum, oradan devam edebilirdik.

ESTRAGON Ne zaman ne diyordun?

VLADİMİR Ta en başta.

ESTRAGON NEYİN en başında?

VLADİMİR Bu akşam...diyordum ki...diyordum ki...

ESTRAGON Tarihçi miyim ben yahu?

VLADİMİR Bir dakika... kucaklaşmıştık... mutluyduk...mutlu... şimdi ne yapıyoruz, madem ki mutluyuz... beklemeye devam... beklemeye... dur... geliyor...beklemeye devam... madem ki mutluyuz... dur... hah! Ağaç!

ESTRAGON Ağaç mı?

VLADİMİR Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Yorgunum.

VLADİMİR Bir baksana.

Ağaca bakarlar.

ESTRAGON Ben bir şey görmüyorum.

VLADİMİR Ama dün akşam kapkaraydı, çırılçıplaktı. Ama şimdi yapraklarla dolu.

ESTRAGON Yapraklar mı?

VLADİMİR Bir gece içinde.

ESTRAGON Bahar geldi herhalde.

VLADİMİR Ama bir gece içinde!

ESTRAGON Sana dün burada değildik diyorum. Senin kabuslarından biri bu da.

VLADİMİR Peki sence dün akşam neredeydik?

ESTRAGON Ne bileyim? Başka bir yerde. Boşluktan çok ne var ki.

VLADİMİR [*kendinden emin*]. Tamam. Dün gece burada değildik. Peki dün ne yaptık?

ESTRAGON Ne mi yaptık?

VLADİMİR Hatırlamaya çalış.

ESTRAGON İıı... gevezelik yaptık herhalde.

VLADİMİR [*kendini tutarak*]. Ne hakkında?

ESTRAGON Hmm...şundan bundan, öylesine. [*Güvenle*.] Evet hatırlıyorum, dün akşamı öylesine gevezelik ederek geçirdik. Yarım yüzyıldır devam eder bu.

VLADİMİR Hiçbir olayı, hiçbir ortamı hatırlamıyor musun?

ESTRAGON [*bıkkın*.] Eziyet etme bana, Didi.

VLADİMİR Güneş, Ay. Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON Her zaman ki gibi yerindeydiler herhalde.

VLADİMİR Olağandışı hiçbir şey çarpmadı mı gözüne?

ESTRAGON Maalesef!

VLADİMİR Ya Pozzo? Ya Lucky?

ESTRAGON Pozzo mu?

VLADİMİR Kemikler.

ESTRAGON Kılçığa benziyordu.

VLADİMİR Pozzo vermişti sana onları.

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADİMİR Ya tekme?

ESTRAGON Doğru, biri tekme atmıştı bana.

VLADİMİR Lucky atmıştı

ESTRAGON Bütün bunlar dün mü oldu?

VLADİMİR Göster bakayım bacağımlı.

ESTRAGON Hangisini?

VLADİMİR İkisini de. Pantolonunu çek. [*Estragon bir bacağımlı Vladimir'e uzatır, sendeler. Vladimir bacağımlı tutar. İkisi de sendeler.*] Pantolonunu çek.

ESTRAGON Çekemiyorum.

Vladimir pantolonu çeker, bacağımlı bakar, bırakır. Estragon düşecek gibi olur.

VLADİMİR Öteki. [*Estragon aynı bacağımlı uzatır.*] Öteki, domuz! [*Estragon öteki bacağımlı uzatır. Zafer kazanmışçasına.*] İşte yara! Cerahat toplamaya başlamış.

ESTRAGON Eee n'olmuş?

VLADİMİR [*ayağımlı bakarak*]. Çizmelerin nerede?

ESTRAGON Attım galiba.

VLADİMİR Ne zaman?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADİMİR Neden?

ESTRAGON [*çileden çıkıp*]. Neden bilmediğimi bilmiyorum!

VLADİMİR Yo, neden attığımı soruyorum.

ESTRAGON [*çileden çıkıp*] Çünkü ayağımlı vuruyordu!

VLADİMİR [*zafer kazanmışçasına, çizmeleri işaret ederek*]. İşte ordalar! [*Estragon çizmelere bakar.*] Dün bıraktığın yerde!

Estragon çizmelerin yanına gelip, yakından bakar.

ESTRAGON Bunlar benim değil.

VLADİMİR [*aptallaşır*]. Senin değil mi?

ESTRAGON Benimkiler siyahtı. Bunlar kahverengi.

VLADİMİR Seninkilerin siyah olduğundan emin misin?

ESTRAGON Yani gri gibiydiler.

VLADİMİR Bunlar da kahverengi ha. Göster bakayım.

ESTRAGON [*Estragon birini alıp*]. Yani yeşilimtrak.

VLADİMİR Göster. [*Estragon çizmeyi verir. Vladimir bakıp öfkeyle yere fırlatır.*] Aa bu kadarı da...

ESTRAGON Anlıyorsun ya, bütün bunlar lanet...

VLADİMİR A, anlıyorum. Evet, neler olduğunu anlıyorum.

ESTRAGON Bütün bunlar lanet...

VLADİMİR Hep böyle olur. Biri gelip seninkini alır, sana da bunu bırakır.

ESTRAGON Niye?

VLADİMİR Onunkiler ayağını sıkınca seninkileri almıştır.

ESTRAGON Ama benimkiler de sıkıydı.

VLADİMİR Senin için. Onun için değil.

ESTRAGON [*birini ayağına geçirmeye uğraştıktan sonra*]. Yoruldum! [*Bir an.*] Hadi gidelim.

VLADİMİR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin

VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha! [*Bir an. Umutsuzca.*] n'apıcaz, n'apıcaz?

VLADİMİR Yapabileceğimiz hiçbir şey yok.

ESTRAGON Ben böyle devam edemeyeceğim!

VLADİMİR Turp ister misin?

ESTRAGON Başka bir şey yok mu?

VLADİMİR Turp ve şalgam var.

ESTRAGON Havuç yok mu?

VLADİMİR Yok. Sen de bir havuçtur tutturmuşun gidiyorsun.

ESTRAGON İyi o zaman turp ver bir tane [*Vladimir ceplerini karıştırır, şalgamdan*

başka bir şey bulamaz, en sonunda bir turp çıkarıp Estragon'a verir. O da turpu inceler koklar.] Kara bu.

V_{LADİMİR} Turp işte.

E_{STRAGON} Biliyorsun, ben yalnız kırmızı olanlarını severim.

V_{LADİMİR} İstemiyor musun?

E_{STRAGON} Ben yalnızca kırmızı olanlarını severim!

V_{LADİMİR} İyi o zaman geri ver.

Estragon geri verir.

E_{STRAGON} Gidip bir havuç bulacağım.

Kımıldamaz.

V_{LADİMİR} Gerçekten de anlamsızlaşıyor bu.

E_{STRAGON} Yeterince değil.

Sessizlik

V_{LADİMİR} Deneseydin şunları.

E_{STRAGON} Her şeyi denedim.

V_{LADİMİR} Hayır, çizmeleri kastediyorum.

E_{STRAGON} İyi bir şey olur mu bu?

V_{LADİMİR} Zaman geçirtir. [*Estragon duraksar.*] İnan bana, meşgale olur.

E_{STRAGON} Gevşeme.

V_{LADİMİR} Oyalanma.

E_{STRAGON} Gevşeme.

V_{LADİMİR} Dene.

E_{STRAGON} Yardım edecek misin bana?

V_{LADİMİR} Tabii ki.

E_{STRAGON} İkimiz fena geçinmiyoruz, di mi Didi?

V_{LADİMİR} Öyle öyle. Hadi, önce solu deneyelim.

E_{STRAGON} Her zaman kendimize var olduğumuz izlenimini verecek bir şeyler buluyoruz, di mi Didi? [*sabırsızlıkla*]

V_{LADİMİR} Öyle öyle, büyücüyüz biz. Ama unutmadan, ne yapacaksak yapalım. [*Çizmenin tekini alır.*] Hadi ver ayağını bana. [*Estragon ayağını kaldırır.*] Ötekini domuz! [*Estragon öteki ayağını kaldırır.*] Daha yukarı!

[Böyle birbirlerine tutunmuş seke seke sahneyi dolaşırlar. Vladimir en sonunda çizmeyi geçirmeyi başarır.] Yürümeye çalış. [Estragon yürür.] Eee?

ESTRAGON

Ayağıma uydu.

VLADİMİR

[cebinden bir ip parçacı çıkartıp] Bağını takalım.

ESTRAGON

[şiddetle]. Yo yo, bağ istemem, bağ istemem.

VLADİMİR

Pişman olursun. Şimdi de öbürünü deneyelim. [Önceki durum.] Eee?

ESTRAGON

[homurdanarak]. Bu da uydu.

VLADİMİR

Ayağını vuruyorlar mı?

ESTRAGON

Henüz değil.

VLADİMİR

Öyleyse sende kalsınlar.

ESTRAGON

Çok büyükler.

VLADİMİR

Günün birinde çorapların da olur belki.

ESTRAGON

Doğru.

VLADİMİR

Öyleyse sende mi kalacaklar?

ESTRAGON

Çizmeler hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter.

VLADİMİR

Evet, ama...

ESTRAGON

[şiddetli]. Yeter! [Sessizlik.] Yine de oturabilirim sanırım. Oturacak bir yer için bakınır, sonra gidip tümseğin üzerine oturur.

VLADİMİR

Dün akşam da orada oturmuştun.

ESTRAGON

Bir uyuya bilsem.

VLADİMİR

Dün uyumuştun.

ESTRAGON

Deneyeceğim.

Başını ayaklarının arasına gömüp, cenin duruşu takınır.

VLADİMİR

Bekle. [*Gidip Estragon'un yanına oturur ve yüksek sesle şarkı söylemeye başlar.*] La la la la La la

ESTRAGON

[*başını kaldırıp, kızarak*] Bağırma o kadar!

VLADİMİR

[*yumuşakça*] La la la la La la la la La la la la La la... [*Estragon uyuya kalır. Vladimir sessizce kalkıp, ceketini çıkarır, Estragon'un omzunu örter, sonra bir oraya bir buraya yürümeye başlar, ısınmak için kollarını hareket ettirir. Estragon sıçrayarak uyanır, fırlar, dehşetle etrafına bakınır. Vladimir ona koşup, kollarını dolar.*] Burada... burada... Didi burada... korkma...

ESTRAGON

Ah!

VLADİMİR

Burada... burada... tamam.

ESTRAGON

Düşüyordum.

VLADİMİR

Tamam, tamam.

ESTRAGON

Bir şeyin... şeyin tepesindeydim...

VLADİMİR

Anlatma! Gel yürüyelim geçer.

Estragon'u kollarından tutup aşağı bir yukarı yürütür, en sonunda yürümeyi Estragon reddeder.

ESTRAGON

Bu kadar yeter. Yoruldum.

VLADİMİR

Orada bir şey yapmadan dikilmeyi mi tercih ediyorsun?

ESTRAGON

Evet.

VLADİMİR

Peki, keyfin bilir.

Estragon'u bırakıp, paltosunu alıp giyer.

ESTRAGON

Hadi gidelim.

VLADİMİR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha! [*Vladimir bir oraya bir buraya yürür.*] Rahat duramaz mısın sen?

VLADİMİR Üşüdüm.

ESTRAGON Çok erken geldik.

VLADİMİR Hep gece çöktüğünde olur.

ESTRAGON Ama gece çökmüyor.

VLADİMİR Dünkü gibi, birden çökecek.

ESTRAGON Sonra gece olacak.

VLADİMİR O zaman gidebiliriz.

ESTRAGON Sonra gene gündüz olacak. [*Bir an. Umutsuzca*] N'apıcağız, n'apıcağız?

VLADİMİR [*durup, şiddetli*]. Sızlanmayı kes artık! Yakınmaların burama kadar geldi!

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADİMİR [*Lucky'nin şapkasını görünce*] Hooş!

ESTRAGON Hoşçakal.

VLADİMİR Lucky'nin şapkası. [*Şapkaya doğru gider.*] Bir saattir buradayım, bunu görmüyorum.

[*Çok memnun.*] Güzeel!

ESTRAGON Bir daha beni görmeyeceksin.

VLADİMİR Buranın doğru yer olduğunu biliyordum. Artık dertlerimiz sona erdi. [*Şapkayı yerden alıp, düşünür düzeltir.*] İyi bir şapkaydı herhalde. [*Kendi şapkasını çıkarıp Estragon'a uzatırken onu kafasına geçirir.*] işte.

ESTRAGON Ne?

VLADİMİR Tut şunu.

[*Estragon Vladimir'in şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Estragon kendi şapkasını Vladimir'e uzatırken Vladimir'in şapkasını kafasına geçirir. Vladimir Estragon'un şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde Vladimir'in şapkasını düzeltir. Vladimir Lucky'nin şapkasını Estragon'a uzatırken, Estragon'un şapkasını kafasına geçirir. Estragon Lucky'nin şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Estragon'un şapkasını düzeltir. Estragon Vladimir'in şapkasını Vladimir'e uzatırken, Lucky'nin şapkasını kafasına geçirir. Vladimir şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını*]

düzeltilir. Vladimir Estragon'un şapkasını Estragon'a uzatırken, kendisininkini kafasına geçirir. Estragon şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde şapkasını düzeltir. Estragon Lucky'nin şapkasını Vladimir'e uzatırken, kendisininkini kafasına geçirir. Vladimir Lucky'nin şapkasını alır. Estragon kafasının üzerinde şapkasını düzeltir. Vladimir kendi şapkasını Estragon'a uzatırken Lucky'nin şapkasını kafasına geçirir. Estragon Vladimir'in şapkasını alır. Vladimir kafasının üzerinde Lucky'nin şapkasını düzeltir. Estragon Vladimir'in şapkasını Vladimir'e geri uzatır, Vladimir alır, Estragon'a geri uzatır, Estragon alır, Vladimir'e geri uzatır. Vladimir alır ve yere fırlatır.] Nasıl yakıştı mı?

ESTRAGON Ne bileyim?

VLADİMİR Aman canım, nasıl duruyor?

Kafasını cilveli cilveli öne arkaya döndürür, manken gibi kırıtır.

ESTRAGON Berbat.

VLADİMİR Evet, ama her zamankinden daha berbat değil herhalde.

ESTRAGON Ne az ne fazla.

VLADİMİR O zaman bende kalsın. Benimki bıktırmıştı beni. [*Bir an.*] Nasıl diyeyim? [*Bir an.*] Kaşındırıyordu.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

Sessizlik.

VLADİMİR Oynamayacak mısınız?

ESTRAGON Ne oyunu?

VLADİMİR Pozzo ile Lucky'yi oynarız.

ESTRAGON Hiç işitmedim.

VLADİMİR Ben Lucky olacağım, sen de Pozzo [*Taşıdıklarının ağırlığıyla çökmüş Lucky'yi taklit eder. Estragon aptal aptal bakar.*] Hadii.

ESTRAGON Ben n'apıcam?

VLADİMİR Küfret!

ESTRAGON [*düşündükten sonra*]. Yaramaz!

VLADİMİR Daha sert!

ESTRAGON Mikrop! Belsoğukluğu mikrobi.

Vladimir öne arkaya sallanır, iki büklümdür.

VLADİMİR Düşünmemi söyle.

ESTRAGON Ne?

VLADİMİR "Düşün domuz!" de.

ESTRAGON Düşün, domuz!

Sessizlik.

VLADİMİR Düşünemiyorum!

ESTRAGON Bu kadar yeter.

VLADİMİR Dans etmemi söyle.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADİMİR Dans et, domuz! [*Debelenir. Estragon paldır küldür çıkar.*] Dans edemiyorum! [*Başını kaldırıp bakınca Estragon'un gitmiş olduğunu görür.*] Gogo! [*Sahnedeki vahşi bir hayvan gibi dolaşır durur. Estragon nefes nefese soldan girer. Vladimir'e doğru koşar, kendini onun kollarına bırakır.*] İşte yine burdasın en sonunda!

ESTRAGON Mahvoldum!

VLADİMİR Neredeydin? Hiç dönmeyeceksin sandım.

ESTRAGON Geliyorlar!

VLADİMİR Kimler?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADİMİR Kaç kişiler?

ESTRAGON Bilmiyorum.

VLADİMİR [*zafer kazanmışçasına*] Godot bu! En sonunda! Gogo! Godot bu! Kurtulduk! Hadi gidip karşılayalım onu! [*Estragon'u çıkışa doğru çeker. Estragon direnir, kendini kurtarır, sağdan çıkar.*] Gogo! Geri dön! [*Vladimir sol çıkışa koşar, ufka bakar. Estragon sağdan girer, Vladimir'e doğru koşar, kendini onun kollarına bırakır.*] İşte yine buradasın!

ESTRAGON Başım belâda!

VLADİMİR Neredeydin?

ESTRAGON Oradan da geliyorlar!

VLADİMİR Sarıldık! [*Estragon geriye doğru hamle eder.*] Aptal! Ordan çıkış yok. [*Estragon'u kolundan tutup öne doğru çeker. Öne doğru gelme hareketi.*] İşte! Görünürde kimse yok! Hadi git! Çabuk! [*Estragon'u seyircilere doğru iter. Estragon dehşet içinde geri çekilir.*] Gitmeyecek misin? [*Seyircilere bakıp düşünür.*] Tabi bunu anlayabilirim. Dur bakalım. [*Düşünür.*] Tek umudun saklanmak.

ESTRAGON Nereye?

VLADİMİR Ağacın arkasına. [*Estragon duraksar.*] Çabuk! Ağacın arkasına. [*Estragon gidip ağacın arkasına çömelir, saklanamadığını fark eder, ağacın arkasından çıkar.*] Belli ki bu ağacın bize hiçbir faydası yok.

ESTRAGON [*sakin*]. Akıl mı kaldı. Özür dilerim. Bir daha olmaz. Söyle ne yapacağız.

VLADİMİR Yapacak hiçbir şey yok.

ESTRAGON Sen git ve orada dur. [*Vladimir'i sağ çıkışa götürür ve sırtını sahneye döndürür.*] Tamam, kımıldama ve dikkatli ol. [*Vladimir elini gözlerine siper ederek ufku tarar. Estragon koşup çıkışta aynı konumu alır. Kafalarını çevirip birbirlerine bakarlar.*] Eski günlerdeki gibi sırt sırta. [*Bir süre birbirlerine bakmayı sürdürürler sonra gözetlemeye devam ederler. Uzun sessizlik.*] Gelen bir şey var mı?

VLADİMİR [*kafasını çevirerek*]. Ne?

ESTRAGON [*yüksek sesle*]. Gelen bir şey var mı?

VLADİMİR Hayır.

ESTRAGON Ben de görmüyorum.

Gözetlemeye devam ederler.

Sessizlik.

VLADİMİR Hayal görmüş olmalısın.

ESTRAGON [*başını çevirerek*]. Ne?

VLADİMİR [*yüksek sesli*]. Hayal görmüş olmalısın.

ESTRAGON Bağırmaya gerek yok!

Gözetlemeye devam ederler.

Sessizlik.

VLADİMİR VE

ESTRAGON : VLADİMİR A Afedersin!

ESTRAGON Devam et.

VLADİMİR Hayır hayır, senden sonra.

ESTRAGON Hayır hayır, önce sen.

VLADİMİR Lafını kestim

ESTRAGON Tam tersine.

Birbirlerine kızgınlıkla bakarlar.

V_{LADİMİR} Gösterişçi maymun!
E_{STRAGON} Törenci domuz!
V_{LADİMİR} Lafını bitir diyorum sana!
E_{STRAGON} Sen kendininkini bitir!

Sessizlik. YakınlaŐırlar, dururlar.

V_{LADİMİR} Gerzek!
E_{STRAGON} Tamam işte, birbirimize küfredelim.

Dönerler, uzaklaşırlar, tekrar dönüp birbirlerine bakarlar.

V_{LADİMİR} Gerzek!
E_{STRAGON} HaŐarat!
V_{LADİMİR} Düşük!
E_{STRAGON} KeŐ!
V_{LADİMİR} Lağım faresi!
E_{STRAGON} Sofu!
V_{LADİMİR} Salak!
E_{STRAGON} [*sona erdirir*]. EleŐŐŐtirmen!
V_{LADİMİR} Oh!

Tükenir, yenilmiŐtir, kafasını çevirir

E_{STRAGON} Şimdi de barıŐalım.
V_{LADİMİR} Gogo!
E_{STRAGON} Didi!
V_{LADİMİR} Ver elini!
E_{STRAGON} Al!
V_{LADİMİR} Gel kollarıma!
E_{STRAGON} Kollarına mı?
V_{LADİMİR} Kucağıma!
E_{STRAGON} İyi, hadi!

KucaklaŐırlar. Ayrılırlar. Sessizlik.

V_{LADİMİR} Eğlenirken zaman nasıl da çabuk geçiyor!

Sessizlik.

ESTRAGON Şimdi ne yapıyoruz?

VLADİMİR Beklerken.

ESTRAGON Beklerken.

Sessizlik.

VLADİMİR Egzersizlerimizi yapabiliriz.

ESTRAGON Hareketlerimizi.

VLADİMİR Yükselme.

ESTRAGON Gevşeme.

VLADİMİR Uzanma.

ESTRAGON Gevşeme.

VLADİMİR Isınmamız için.

ESTRAGON Yatışmamız için.

VLADİMİR İyi, hadi!

Vladimir önce bir ayağı, sonra diğer ayağı üzerinde sıçrar. Estragon onu taklit eder.

ESTRAGON [*durup*]. Yeter bu kadar. Yoruldum.

VLADİMİR [*durup*] Formda değiliz, hadi biraz derin derin nefes alalım.

ESTRAGON Nefes almaktan bıktım.

VLADİMİR Haklısın. [*Bir an.*] Hadi ağaç taklidi yapalım, tek ayak üstünde.

ESTRAGON Ağaç mı?

Vladimir ağaç taklidi yapar, tek ayağının üzerinde sendeler.

VLADİMİR [*durup*]. Sıra sende.

Estragon ağaç taklidi yapar. Sendeler.

ESTRAGON Sence Tanrı görüyor mudur beni?

VLADİMİR Gözlerini kapatman lazım.

Estragon gözlerini kapatır, daha çok sendeler.

ESTRAGON [*durur, yumruklarını sıkarak, en yüksek sesiyle*]. Tanrım acı bana!

VLADİMİR [*gücenik*]. Ya bana?

ESTRAGON Bana! Bana! Acı! Bana!

Pozzo ile Lucky girerler, Pozzo kördür. Lucky önceki yüklerini taşır. Yine ip vardır, ama Pozzo daha kolay takip edebilsin diye çok daha kısa tutulmuştur. Lucky başka bir şapka takmaktadır. Vladimir ile Estragon'u görünce durur. Yoluna devam eden Pozzo ona çarpar.

VLADİMİR Gogo!

POZZO [*Lucky'ye tutunur, Lucky sarsılır*]. Ne var? Kim o?

Lucky düşer, her şeyi düşürür, kendisiyle Pozzo'yu da devirir. Dağılan eşyalar arasında çaresiz yatarlar.

ESTRAGON Godot bu mu?

VLADİMİR En sonunda! [*Yığına doğru gider.*] Takviyeciler, en sonunda!

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON Godot bu mu?

VLADİMİR Gücümüz azalmaya başlamıştı. Artık gecenin sonunu görebileceğiz.

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON Duydun mu?

VLADİMİR Artık yalnız değiliz, geceyi beklerken, Godot'yu beklerken, ee beklerken... beklerken. Bütün akşam kimseden yardım görmeden mücadele ettik. Artık bitti. Yarın oldu bile.

POZZO Yardım edin!

VLADİMİR Zaman akıyor yine. Güneş batacak, ay yükselecek ve biz buradan çekip gideceğiz.

POZZO Acıyın!

VLADİMİR Zavallı Pozzo!

ESTRAGON O olduğunu biliyordum.

VLADİMİR Kim?

ESTRAGON Godot.

VLADİMİR Ama o Godot değil.

ESTRAGON Godot değil mi?

VLADİMİR Godot değil.

ESTRAGON Kim öyleyse?

VLADİMİR Pozzo.

POZZO Buradayım! Buradayım! Yardım edin de kalkayım!

VLADİMİR Kalkamıyor.

ESTRAGON Hadi gidelim.

VLADİMİR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz.

ESTRAGON Ha!

VLADİMİR Belki sana başka bir kemik verir.

ESTRAGON Kemik mi?

VLADİMİR Tavuk. Hatırlamıyor musun?

ESTRAGON O bu muydu?

VLADİMİR Evet.

ESTRAGON Sorsana.

VLADİMİR Önce yardım etmeliyiz galiba.

ESTRAGON Ne yapmak için?

VLADİMİR Ayağa kalkması için.

ESTRAGON Kendi kalkamıyor mu?

VLADİMİR Kalkmak istiyor.

ESTRAGON İyi, kalksın o zaman.

VLADİMİR Kalkamıyor.

ESTRAGON Niçin?

VLADİMİR Bilmiyorum.

Pozzo kıvranır, inler, yumruklarıyla zemine vurur.

ESTRAGON Önce kemiği isteyelim. Eğer reddederse orada bırakırız onu.

VLADİMİR Bizim merhametimize mi kaldı demek istiyorsun?

ESTRAGON Evet.

VLADİMİR Ve hizmetlerimizi belli koşullara bağlamamız gerek, öyle mi?

ESTRAGON Ne?

VLADİMİR Tamam akıllıca görünüyor. Ama korktuğum bir şey var.

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON Ne?

VLADİMİR Lucky'nin birden kalkıp gidivermesinden korkuyorum. İşte o zaman yaraklara geliriz.

ESTRAGON Lucky mi?

VLADİMİR Dün sana vuran

ESTRAGON Sana on kişiydiler dedim.

VLADİMİR Yo, ondan önce, sana tekme atan.

ESTRAGON O burda mı?

VLADİMİR Baksana, hayat kadar kocaman.
[*Lucky'yi işaret eder.*] Şu an hareketsiz. Ama her an tepesi atabilir.

POZZO Yardım edin!

ESTRAGON İkimiz şunu bir güzel dövsek mi?

VLADİMİR Uyurken mi atılalım üstüne diyorsun.

ESTRAGON Evet.

VLADİMİR Tamam iyi bir fikir gibi gözüküyor. Ama yapabilir miyiz? Gerçekten uyuyor mu? [*Bir an.*] Yo, en iyisi Pozzo'nun yardım çağrısından yararlanmak olurdu.

POZZO Yardım edin!

VLADİMİR Ona yardım etmek için-

ESTRAGON Yardım mı edeceğiz ona?

VLADİMİR Dişe dokunur bir karşılık umduğumuzdan.

ESTRAGON Varsayalım ki o.

VLADİMİR Boş konuşmalarla zamanımızı harcamayalım! [*Bir an. Şiddetle.*] Fırsat varken bir şeyler yapalım! Her gün birilerinin bize ihtiyacı olmuyor. Aslında Özellikle bize ihtiyaç duymuyorlar. Başkaları da daha iyi olmasa bile, aynı derecede bizim yaptığımızı yapabilirlerdi. Kulaklarımızda çınlayan şu yardım çağrılarını bütün insanlığa yöneltmiş! Ama burada, zamanın bu anında, istesek de istemesek de bütün insanlık biziz. Çok geç olmadan bundan yararlanalım! Zalimce bir alın yazısının bize layık gördüğü iğrenç, güruhu hakkıyla temsil edelim! Ne dersin? [*Estragon hiçbir şey söylemez*] Kollarımızı kavuşturup yardım etmenin iyi ve kötü yanlarını hesaplarken cinsimize kötülük etmediğimiz doğru. Kaplan hiç düşünmeden hemcinsinin yardımına koşar ya da çalılıkların kuytularına siner. Ama sorun bu değil. Sorun burada ne yaptığımız. Ve cevabı bildiğimiz için de mutluyuz. Evet, bu uçsuz bucaksız karmaşada kesin olan tek bir şey var. Godot'nun gelmesini bekliyoruz

ESTRAGON -Haa!

POZZO Yardım edin!

Vladimir Ya da gecenin çökmesini. [*Bir an.*] Buluşacağımız yere saatinde geldik ve bu da sonu işte. Aziz değiliz ama buluşacağımız yere saatinde geldik. Kaç insan böyle bir şeyle övünebilir?

Estragon Milyarlarca.

Vladimir Öyle mi düşünüyorsun?

Estragon Bilmiyorum.

Vladimir Haklı olabilirsin.

Pozzo Yardım edin.

Vladimir Bütün bildiğim, bu koşullar altında, saatlerin uzun olduğu ve bizi- nasıl söylesem- alışkanlık haline gelene kadar, akla uygun görünen hareketlerle, kendileriyle oyalanmaya zorladıkları. Bunun aklımızın batağa saplanmasını engellemek için olduğunu söyleyebilirsiniz şüphesiz. Ama o zaten korkunç derinlikleri hiç bitmeyen gece içinde uzun süredir dolanmıyor mu? Arada bir merak ettiğim bu. Düşünmemi izleyebiliyor musun?

Estragon [*bir kereliğine özdeyiş söyler gibi*] Hepimiz deli doğuyoruz. Bazıları böyle kalıyor.

Pozzo Yardım edin! Fiyatını öderim!

Estragon Ne kadar?

Pozzo Yüz Frank!

Estragon Bu kadar yetmez.

Vladimir Ben bu kadar ileri gitmezdim.

Estragon Sence bu kadarı yeterli mi?

Vladimir Hayır, dünyaya geldiğimde kafadan çatlak olduğumu ileri sürecek kadar

diyorum. Ama sorun bu değil.

POZZO İki yüz!

VLADİMİR Bekliyoruz. Sıkılıyoruz. [*Elini kaldırır.*] Hayır, itiraz etme, ölesiye sıkılıyoruz, bu açık. Tamam. Farklı bir şey oluveriyor, o zaman ne yapıyoruz? Hiç karışmıyoruz, kuruyup gidiyor. Hadi, işe koyulalım! [*Yığına doğru yaklaşır, büyük bir adım atıp durur.*] Bir anda her şey yok olacak ve bir kez daha hiçliğin ortasında yalnız kalacağız!

Kara kara düşünür.

POZZO İki yüz!

VLADİMİR Geliyoruz!

Pozzo'yu ayağa kaldırmaya çalışır, başaramaz, bir daha dener, tökezler, düşer, kalkmaya çalışır, başaramaz.

ESTRAGON Neyiniz var sizin?

VLADİMİR Yardım et!

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADİMİR Bırakma beni! Öldürürler!

POZZO Nerdeyim ben?

VLADİMİR Gogo!

POZZO Yardım edin!

VLADİMİR Yardım et!

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADİMİR Önce beni kaldır, sonra beraber gideriz.

ESTRAGON Söz mü?

VLADİMİR Yemin ederim!

ESTRAGON Bir daha hiç dönmeyeceğiz, tamam mı?

VLADİMİR Hiç!

ESTRAGON Pireneler'e gideriz.

VLADİMİR Nereye istersen.

ESTRAGON Hep Pireneler'de gezmek istemişimdir.

VLADİMİR Dolaşırsın.

ESTRAGON [*geri çekilip*]. Kim osurdu?

VLADİMİR Pozzo.

POZZO Burdayım! Burdayım! Acıyın!
ESTRAGON İğrenç!
VLADİMİR Çabuk ol! Elini ver bana!
ESTRAGON Ben gidiyorum. [*Bir an. Daha yüksek bir sesle.*] Ben gidiyorum.
VLADİMİR Sanırım sonuçta kendi kendime kalkacağım. [*Dener, düşer.*] Er ya da geç.
ESTRAGON Neyin var senin?
VLADİMİR Çek git, gözüm görmesin!
ESTRAGON Sen orada mı kalıyorsun?
VLADİMİR Şimdilik.
ESTRAGON Hadi kalk, soğuk alacaksın.
VLADİMİR Dert etme beni.
ESTRAGON Hadi! Didi, ne bu keçi inadı!

Elini uzatır, Vladimir telaşla tutar.

VLADİMİR Çek!
Estragon çeker, tökezler, düşer. Uzun bir sessizlik.

POZZO Yardım edin!
VLADİMİR Yetiştik.
POZZO Siz kimsiniz?
VLADİMİR İnsanız.

Sessizlik.

ESTRAGON Güzel toprak ana!
VLADİMİR Kalkabilir misin?
ESTRAGON Bilmiyorum.
VLADİMİR Denesene.
ESTRAGON Şimdi olmaz, birazdan.

Sessizlik.

POZZO Ne oldu?
VLADİMİR [*hiddetle*]. Susacak mısın sen! Baş belası! Kendinden başka kimseyi düşündüğü yok.
ESTRAGON Kestirsek mi biraz?

VLADİMİR Duydun mu ne dedi? Ne olduğunu öğrenmek istiyor.

ESTRAGON Boş ver onu. Uyuyalım.

Sessizlik.

POZZO Acıyın! Acıyın!

ESTRAGON [*sıçrayarak*]. Ne oldu?

VLADİMİR Uyuyor muydun?

ESTRAGON Herhalde.

ESTRAGON Gene şu Pozzo piçi.

ESTRAGON Sustur şunu. Apiş arasına vur.

VLADİMİR [*Pozzo'ya vurup*]. Kes sesini! Am biti! [*Pozzo çığlıklar atarak Vladimir'den kurtulur, sürünerek uzaklaşır. Durup, bir körün davranışlarıyla ellerini havada hareket ettirir, yardım ister. Vladimir dirsekleri üzerinde onu izler.*] Kalkıyor! [*Pozzo çöker.*] Düştü!

ESTRAGON Şimdi ne yapıyoruz?

VLADİMİR Belki sürünerek yanına gidebilirim.

ESTRAGON Bırakma beni!

VLADİMİR Yoksa seslensem mi?

ESTRAGON Evet, seslen.

VLADİMİR Pozzo! [*Sessizlik.*] Pozzo! [*Sessizlik.*] Cevap vermiyor.

ESTRAGON Beraber.

VLADİMİR VE POZZO! POZZO!

ESTRAGON : VLADİMİR Kımıldadı.

ESTRAGON Adının Pozzo olduğundan emin misin?

VLADİMİR [*telaşla*]. Bay Pozzo! Geri dönün! Size zarar vermeyeceğiz!

Sessizlik.

ESTRAGON Başka bir isimle seslenelim.

VLADİMİR Korkarım ölüyor.

ESTRAGON Eğlenceli olurdu.

VLADİMİR Eğlenceli olan ne?

ESTRAGON Başka adlar denemek, birbiri ardına. Zaman geçirir. Eninde sonunda doğru ismi buluruz.

VLADİMİR Sana adı Pozzo diyorum.
ESTRAGON Şimdi görürüz. [*Düşünür.*] Hâbil! Hâbil!
POZZO Yardım edin!
ESTRAGON Tam isabet!
VLADİMİR Bu işten usanmaya başladım.
ESTRAGON Belki öbürü de Kabil'dir. Kabil! Kabil!
POZZO Yardım edin!
ESTRAGON Bütün insanlık bu adam. [*Sessizlik.*] Şu küçük buluta bak.
VLADİMİR [*gözlerini kaldırarak*]. Nerde?
ESTRAGON Surda, en tepede.
VLADİMİR Eee? [*Bir an.*] Bunda ilginç olan ne?

Sessizlik.

ESTRAGON Hadi başka bir şeyden söz edelim şimdi, ne dersin?
VLADİMİR Ben de tam bunu söyleyecektim.
ESTRAGON Ama neden?
VLADİMİR Yaa!

Sessizlik.

ESTRAGON Önce bir kalksak ha?
VLADİMİR Bir şey kaybetmeyiz.

Kalkarlar.

ESTRAGON Çocuk oyuncağı.
VLADİMİR İstendi mi yapılmayacak şey yok.
ESTRAGON Eee şimdi?
POZZO Yardım edin!
ESTRAGON Hadi gidelim.
VLADİMİR Gidemeyiz.
ESTRAGON Niçin?
VLADİMİR Godot'yu bekliyoruz.
ESTRAGON Ha! [*Umutsuzca.*] N'apıcağız, n'apıcağız!
POZZO Yardım edin!

VLADİMİR Ona yardım etsek ya?
ESTRAGON Ne istiyor?
VLADİMİR Ayağa kalkmak istiyor.
ESTRAGON Öyleyse niye kalkmıyor?
VLADİMİR Ayağa kalkmasına yardım etmemizi istiyor.
ESTRAGON Öyleyse niye etmiyoruz? Ne bekliyoruz?

Pozzo'nun ayağa kalkmasına yardım ederler, bırakırlar. Düşer.

VLADİMİR Tutmamız lazım. [*Tekrar kaldırırlar. Pozzo ikisi arasında, kolları onların boynunda asılı durur.*] Daha iyisiniz ya?
POZZO Siz kimsiniz?
VLADİMİR Tanımadınız mı bizi?
POZZO Körüm ben.

Sessizlik.

ESTRAGON Belki geleceği görebiliyordun.
VLADİMİR Ne zamandan beri?
POZZO Gözlerim çok keskindi, ama dost musunuz siz?
ESTRAGON [*kahkaha atarak*]. Dost muymuşuz!
VLADİMİR Yo, kendisinin dostu demek istiyor.
ESTRAGON Eee?
VLADİMİR Dost olduğumuzu kanıtladık, ona yardım ettik.
ESTRAGON Tastamam. Dostu olmasak yardım eder miydik?
VLADİMİR Muhtemelen.
ESTRAGON Doğru.
VLADİMİR Şimdi bi de bunun hakkında laf salatası yapmayalım.
POZZO Eşkiya değilsiniz, değil mi?
ESTRAGON Eşkiya mı? Eşkiya gibi mi görünüyoruz?
VLADİMİR Kahretsin görmüyor musun, adam kör!
ESTRAGON Kahretsin öyle. [*Bir an.*] Öyle söylüyor.
POZZO Bırakmayın beni!
VLADİMİR Nerden çıkarıyorsunuz canım!

ESTRAGON Şimdilik.

POZZO Saat kaç?

VLADİMİR [*göğe bakarak*]. Yedi... Sekiz...

ESTRAGON Hangi mevsimde olduğumuza bağlı.

POZZO Akşam oldu mu?

Sessizlik. Vladimir ile Estragon günbatımına dikkatle bakarlar.

ESTRAGON Yükseliyor.

VLADİMİR İmkânsız.

ESTRAGON Belki de şafaktır.

VLADİMİR Aptallaşma. Orası batı.

ESTRAGON Nerden biliyorsun?

POZZO [*kederli.*] Akşam oldu mu?

VLADİMİR Neyse zaten hareket etmedi.

ESTRAGON Sana yükseliyor diyorum.

POZZO Niye cevap vermiyorsunuz?

ESTRAGON Şans tanıyın.

VLADİMİR [*güven verici*]. Akşam oldu, Bayım, akşam oldu, gece olacak nerdeyse. Burdaki dostum bundan şüphelenmemi istiyor; itiraf etmeliyim ki bir an ben de şüpheyeye düştüm. Ama bu uzun günü boşuna geçirmedim, inanın bana günün son anları bunlar. [*Bir an.*] Kendinizi nasıl hissediyorsunuz şimdi?

ESTRAGON Daha ne kadar çekeceğiz bunu. [*Bir az bırakırlar, düşmek üzereyken yeniden yakalarlar.*] Sütun muyuz biz yahu?

VLADİMİR Yanlış işitmedimse gözlerinizin iyi olduğunu söylüyordunuz.

POZZO Keskin! Çok keskin!

Sessizlik.

ESTRAGON [*tedirgin*]. Açın biraz! Açın!

VLADİMİR Rahat bırak onu. Görmüyor musun, mutlu olduğu günleri düşünüyor. [*Bir an.*] *Memoria preateritorum bonorum*— tatsız bir şey olmalı.

ESTRAGON Bilemeyiz.

VLADİMİR Birdenbire mi kör oldunuz?

POZZO Çok keskindi!

VLADİMİR Birdenbire mi kör oldunuz.

POZZO Güzel bir gündü, uyandıgımda Talih kadar kördüm. [*Bir an.*] Kimi zaman hala uykuda mıyım acaba diye düşündüğüm oluyor.

VLADİMİR Ne zaman oldu?

POZZO Bilmiyorum.

VLADİMİR Fakat daha dün...

POZZO [*hiddetle*] Soru sormayın bana! Körlerin zaman kavramı yoktur. Zamanla ilgili şeyler de gizlenir onlardan.

VLADİMİR Hadi bakalım! Tersine olduğuna yemin edebilirdim.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

POZZO Neredeyiz?

VLADİMİR Tam bilmiyorum.

POZZO Düzlük denen yer olmasın burası sakın?

VLADİMİR Hiç duymadım.

POZZO Nasıl bir yer?

ESTRAGON [*etrafa bakarak*]. Tanıma gelmez. Hiçbir şeye benzemiyor. Hiçbir şey yok. Bir ağaç var.

POZZO O zaman Düzlük değil.

ESTRAGON [*çökmüş*] Bir eğlence medet!

POZZO Uşağım nerde?

VLADİMİR Buralarda.

POZZO Ben seslenince niye cevap vermiyor?

VLADİMİR Bilmem. Uyuyor gibi. Belki de ölmüştür.

POZZO Ne oldu alla'sen?

ESTRAGON Alla'sen!

VLADİMİR İkiniz de kaydınız. [*Bir an.*] Ve düştünüz.

POZZO Gidip baksanıza, yaralanmış mı?

VLADİMİR Sizi bırakamayız.

POZZO İkinizin birden gitmeniz gerekmez.

VLADİMİR [*Estragon'a*] Sen git.

ESTRAGON Bana yaptıklarından sonra mı? Asla!

POZZO Evet evet, arkadaşınız gitsin, öyle kötü kokuyor ki. [*Sessizlik.*] Ne bekliyor?

VLADİMİR Ne bekliyorsun?

ESTRAGON Godot'yu bekliyorum.

Sessizlik.

VLADİMİR Ne yapması gerekiyor?

POZZO Önce ipi çeksin, onu boğmadığı sürece istediği kadar sert çekebilir. Genellikle tepki verir buna. Vermezse, tekme atsın, mümkünse yüzüne ve mahrem yerlerine.

VLADİMİR [*Estragon'a*]. Gördün mü, korkacak bir şey yok. Hatta öcünü alman için bir fırsat bu.

ESTRAGON Ya kendini savunursa?

POZZO Hayır hayır, kendini savunmaz hiç.

VLADİMİR Ben imdadına yetişirim.

ESTRAGON Gözlerini benden ayırma.

Lucky'ye doğru gider.

VLADİMİR Önce bak bakalım, yaşıyor mu? Ölmüşse kendini yormanın anlamı yok.

ESTRAGON [*Lucky'nin üstüne eğilerek*]. Nefes alıyor.

VLADİMİR Hadi öyleyse.

Ani bir öfkeyle Estragon Lucky'yi tekmelemeye, küfürler yağdırmaya başlar. Ama ayağını incitir ve inleyip sekerek uzaklaşır. Lucky kımıldar.

ESTRAGON Ah hayvan!

Tümseğe oturup çizmesini çıkarmaya çalışır. Fakat az sonra cayar, kollarını dizlerinin, kafasını da kollarının üstüne koyup uyumaya hazırlanır.

POZZO Yine ne oldu?

VLADİMİR Dostumun canını acıttı.

POZZO Ya Lucky?

VLADİMİR Demek o?

POZZO Ne?

VLADİMİR Lucky mi o?

POZZO Anlamıyorum.

VLADİMİR Sizde Pozzo'sunuz?

POZZO Tabii ki Pozzo'yum.

V_{LADİMİR} Dünkü gibi yani?

P_{OZZO} Dün mü?

V_{LADİMİR} Dün karşılaşmıştık. [*Sessizlik.*] Hatırlamıyor musunuz?

P_{OZZO} Dün kimseyle karşılaştığımı hatırlamıyorum. Ama yarın da bugün kimseyle karşılaştığımı hatırlamayacağım. Benden yardım ummayın.

V_{LADİMİR} Ama.

P_{OZZO} Yeter! Kalk domuz!

V_{LADİMİR} Satmak için pazara götürüyordunuz onu. Bizimle konuştunuz. Dans etti. Düşündü. Siz de görüyordunuz.

P_{OZZO} Öyle diyorsanız öyle olsun. Ben gideyim! [*Vladimir çekilir.*] Kalk! Lucky kalkar, yüklerini toplar.

V_{LADİMİR} Buradan nereye gidiyorsunuz?

P_{OZZO} İleri. [*Lucky, elinde yüklerle, Pozzo'nun önündeki yerini alır.*] Kırbaç! [*Lucky herşeyi bırakır, kırbacı arar, bulur, onu Pozzo'nun eline verir, herşeyi tekrar yüklenir.*] İp!

Lucky her şeyi bırakır, ipin ucunu Pozzo'nun eline verir, herşeyi tekrar yüklenir.

V_{LADİMİR} Bavulda ne var?

P_{OZZO} Kum. [*ipi sallar.*] Yürü!

V_{LADİMİR} Daha gitmeyin.

P_{OZZO} Ben gidiyorum.

V_{LADİMİR} Yardımsız kalınca ne yapıyorsunuz?

P_{OZZO} Kalkana kadar bekliyoruz. Sonra devam ediyoruz. Yürü!

V_{LADİMİR} Gitmeden önce ondan şarkı söylemesini istesenize.

P_{OZZO} Kimden?

V_{LADİMİR} Lucky'den.

P_{OZZO} Şarkı söylemesini mi?

V_{LADİMİR} Evet. Ya da düşünmesini. Ya da şiir okumasını.

P_{OZZO} Ama o dilsiz.

V_{LADİMİR} Dilsiz mi?

P_{OZZO} Dilsiz. İnleyemez bile.

V_{LADİMİR} Dilsiz ha! Ne zamandan beri?

P_{OZZO} [*aniden kızgın*] Kahrolası zamanınızla bana yaptığınız eziyet yetmedi mi?

İğrenç bir şey bu! Ne zamanmış! Ne zaman! Bir gün yetmiyor mu bu size, bir gün dilsiz oldu, bir gün ben kör oldum, bir gün sağır olacağız, bir gün doğduk, bir gün öleceğiz, aynı gün, aynı an, yetmiyor mu bu size? [*Daha sakin.*] Mezarın üstünde doğuruyorlar, bir an gün işiyor, sonra bir kez daha gece oluyor.[*ipi çeker.*] Yürü!

Pozzo ile Lucky çıkarlar. Vladimir sahnenin sonuna dek onları izler, arklarından bakar. Düşüş sesi ve Vladimir'in yüzündeki ifadeden yine düştükleri anlaşılır. Sessizlik. Vladimir Estragon'a doğru gider, bir an ona bakıp düşünür, sonra sarsarak uyandırır.

ESTRAGON [*vahşice hareketler, anlaşılmaz sözler. Sonunda.*] Niye hiç bırakmıyorsun uyuyayım?

VLADİMİR Kendimi yalnız hissettim.

ESTRAGON Rüya görüyordum, mutluydum.

VLADİMİR Zaman geçirtti.

ESTRAGON Rüyamda...

VLADİMİR [*sertçe*]. Anlatma! [*Sessizlik.*] Acaba gerçekten kör müydü?

ESTRAGON Kör mü? Kim?

VLADİMİR Pozzo.

ESTRAGON Kör mü?

VLADİMİR Kör olduğunu söyledi ya bize.

ESTRAGON Ee, ne var bunda?

VLADİMİR Bana bizi görüyormuş gibi geldi.

ESTRAGON Rüya görmüşsün.[*Bir an.*] Hadi gidelim. Gidemeyiz. Ha! [*Bir an.*] O olmadığından emin misin?

VLADİMİR Kim?

ESTRAGON Godot.

VLADİMİR Ama kimin?

ESTRAGON Pozzo.

VLADİMİR Yok canım! [*Daha az emin*]. Yok canım! [*Daha da az emin.*] Yok canım!

ESTRAGON Sanırım ben de kalkabilirim. [*Zorlukla kalkar.*] Ahh! Didi!

VLADİMİR Artık ne düşüneceğimi bilmiyorum.

ESTRAGON Ayaklarım! [*Tekrar oturup çizmelerini çıkarmaya çalışır.*] Yardım et bana!

VLADİMİR Başkaları acı çekerken ben uyuyor muydum? Şu an uyuyor muyum? Yarın

uyandıgımda, ya da uyandıgımı sandığımda bugün hakkında ne diyeceğim? Dostum Estragon'la, burada gece çökene değin Godot'yu beklediğimi mi? Pozzo'nun hamalıyla beraber gelip gittiğini mi, bizimle konuştuğunu mu? Muhtemelen. Ama bütün bunların içinde sahici olan ne olacak? [*Estragon çizmeleriyle boşuna didiştikten sonra yine uyuyakalmıştır. Vladimir ona bakar.*] Hiçbir şeyden haberi olmayacak. Bana yediği tekmeleri anlatacak, ben de ona bir havuç vereceğim. [*Bir an.*] Mezarın üstünde, zor bir doğum. Mezar-kazıcı oyalanarak, çukurun dibine aletlerini yerleştirir. Yaşlanacak zamanımız var. Hava ılgıllıklarımızla dolu. [*Dinler.*] Ama alışkanlık büyük bir uyuşturucu. [*Yine Estragon'a bakar.*] Bana da biri bakıyor, benim hakkımda da biri, uyuyor, hiçbir şeyden haberi yok, bırakın uyusun diyor. [*Bir an.*] Devam edemeyeceğim! [*Bir an.*] Ne demiştim?

Telaşla bir oraya, bir buraya gider, sonunda sol çıkışta durur, kara kara düşünür.

Sağdan Çocuk girer. Durur.

Sessizlik.

ÇOCUK Bayım... [*Vladimir döner.*] Bay Albert...

VLADİMİR Hadi bakalım.[*Bir an.*] Beni hatırlamıyor musun?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADİMİR Dün gelen sen değildin.

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADİMİR Bu senin ilk gelişin.

ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Bay Godot'dan bir mesajın var.

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADİMİR Bu akşam gelmeyecek.

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADİMİR Ama yarın gelecek.

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADİMİR Kesinlikle.

ÇOCUK Evet Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Kimseyle karşılaştın mı?

ÇOCUK Hayır Efendim.

VLADİMİR Ya iki...[duraksar]... adamlarla?

ÇOCUK Hiç kimseyi görmedim, Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR O ne yapıyor, Bay Godot? [Sessizlik.] Beni duyuyor musun?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADİMİR Ee.

ÇOCUK Hiçbir şey yapmıyor Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Kardeşin nasıl?

ÇOCUK Hasta, Efendim.

VLADİMİR Herhalde dün gelen oydu.

ÇOCUK Bilmiyorum, Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR [yumuşakça], bir sakalı var mı, Bay Godot'nun?

ÇOCUK Evet Efendim.

VLADİMİR Sarı mı yoksa... [duraksar]...siyah mı?

ÇOCUK Sanırım beyaz, Efendim.

Sessizlik.

VLADİMİR Tanrı bizi korusun! Sessizlik.

ÇOCUK Bay Godot'ya ne söyleyeyim, Efendim?

VLADİMİR Ona...[duraksar]...beni gördüğünü ve...[duraksar]...beni gördüğünü söyle. [Bir an. Vladimir yaklaşır, Çocuk geri çekilir. Vladimir durur, Çocuk durur. Ani bir hiddetle.] Beni gördüğüne eminsin di mi, yarın gelip beni hiç görmediğini söyleme!

Sessizlik. Vladimir ileri atılır, Çocuk çekilip koşarak çıkar. Sessizlik. Güneş batar, ay yükselir.

Birinci perdedeki gibi Vladimir hareketsiz ve başı öne eğik durur. Estragon uyanır, çizmelerini çıkarır, her birini bir eline alıp ayağa kalkar ve gidip sahnenin önüne ortaya bırakır, sonra Vladimir'e

doğru yürür:

ESTRAGON Neyin yar senin?

VLADİMİR Hiçbir şey.

ESTRAGON Ben gidiyorum.

VLADİMİR Ben de.

ESTRAGON Uzun süredir uyuyor muyum?

VLADİMİR Bilmiyorum.

Sessizlik.

ESTRAGON Nereye gideceğiz?

VLADİMİR Uzağa değil.

ESTRAGON A evet, hadi burdan uzağa gidelim.

VLADİMİR Gidemeyiz.

ESTRAGON Niçin?

VLADİMİR Yarın dönmek zorundayız.

ESTRAGON Niçin?

VLADİMİR Godot'yu beklemek için.

ESTRAGON Ha! [*Sessizlik.*] Gelmedi mi?

VLADİMİR Hayır.

ESTRAGON Artık çok geç.

VLADİMİR Evet, gece oldu.

ESTRAGON Ya onu ekersek? [*Bir an.*] onu ekersek?

VLADİMİR Cezalandırır bizi. [*Sessizlik. Ağaca bakar.*] Ağaç dışında her şey ölü.

ESTRAGON [*ağaca bakarak.*] Ne bu?

VLADİMİR Ağaç.

ESTRAGON Evet, ama ne ağacı?

VLADİMİR Bilmiyorum. Söğüt.

Estragon Vladimir'i ağaca çeker. Önünde hareketsiz dururlar.

Sessizlik.

ESTRAGON Neden kendimizi asmıyoruz?

VLADİMİR Neyle?

ESTRAGON Hiç ipin yok mu?

VLADİMİR Hayır.

ESTRAGON Öyleyse aşamayız.

Sessizlik.

V_{LADİMİR} Hadi gidelim.

E_{STRAGON} Bir dakika, kemerim var.

V_{LADİMİR} Çok kısa o.

E_{STRAGON} Ayaklarıma asılırsın.

V_{LADİMİR} Peki benimkilere kim asılacak?

E_{STRAGON} Doğru.

V_{LADİMİR} Yine de göster bakalım.[*Estragon, pantolonunu tutan bağı çözer, pantolonu ona göre çok büyük olduğundan ayak bileklerine düşer. Bağa bakarlar.*] İdare eder. Ama yeterince sağlam mı?

E_{STRAGON} Şimdi görürüz. Tut.

İkisi de bağın bir ucunu tutup, çekerler. Kopar. Düşecek gibi olurlar.

V_{LADİMİR} Küfretmeye bile değmez.

Sessizlik.

E_{STRAGON} Yarın dönmemiz gerekir mi diyorsun?

V_{LADİMİR} Evet.

E_{STRAGON} O zaman sağlam bir ip getirebiliriz.

V_{LADİMİR} Evet.

Sessizlik.

E_{STRAGON} Didi.

V_{LADİMİR} Evet.

E_{STRAGON} Ben böyle devam edemeyeceğim.

V_{LADİMİR} Demek böyle düşünüyorsun.

E_{STRAGON} Ayrılalım mı? Bizim için daha iyi olabilir.

V_{LADİMİR} Yarın kendimizi asacağız. [*Bir an.*] Tabi Godot gelmezse.

E_{STRAGON} Peki ya gelirse?

V_{LADİMİR} Kurtuluruz.

Vladimir şapkasını (*Lucky'nin*) çıkarır, içine dikkatle bakar, içinde elini gezdirir, sallar, üstüne vurur, tekrar giyer.

E_{STRAGON} Ee. Gidiyor muyuz?

VLADİMİR Pantolonunu çek.

ESTRAGON Ne?

VLADİMİR Pantolonunu çek.

ESTRAGON Pantolonumu indirmemi mi istiyorsun?

VLADİMİR Pantolonunu ÇEK.

ESTRAGON [*pantolonunun düşmüş olduğunu fark ederek*]. Doğru. Pantolonunu çeker.

VLADİMİR Ee? Gidiyor muyuz?

ESTRAGON Evet, hadi gidelim.

Kımıldamazlar.

PERDE

* Beckett'in anayurdu İrlanda'da kadınların oynadığı hokeye benzer bir spor.